

ZWIĄZKU
HARCERSTWA
POLSKIEGO

WRAJNOBŁYKO 33

SPAŁA 1935

Jubileuszowy Zlot Harcerstwa Polskiego

S p a ł a

11 — 25 lipca 1935 r.

Przewodnik po Zlocie
Dzienniczek uczestnika

Nakładem Komendy Zlotu
Warszawa

Redaktor EUGENJUSZ KONOPACKI

W opracowaniu Przewodnika współpracowali: Marja Piskorska (dział harcererek), Wacław Błażejowski, Zdzisław Dziekoński, Eugenjusz Ryszkowski i inni.

DRUHNO! DRUHU!

Książeczka ta ma Wam pomóc w daniu sobie rady na zlocie. Niewielka jest, bo przecież harcerce i harcerzowi niewiele potrzeba tłumaczyć, aby się zorientowali nawet w tak wielkiej niezwykłej „osadzie” namiotów, jaką jest nasz obóz, wyczarowany energią Harcerstwa w siedzibie letniej Pana Prezydenta, naszego Najdostojniejszego Protektora.

Starajcie się poprzez Złot Jubileuszowy zobaczyć i zrozumieć lepiej, p o k o c h a ć głębiej ten nasz Ruch, przed ćwierćwieczem powołany do życia przez ludzi z różnych środowisk i różnych poglądów dla zgodnej Służby Polsce. Z ognisk złotych weźcie żar zapału na Waszą wytrwałą Służbę, w której prowadzić macie dalej, rozwijać i ulepszać, to co Wasi poprzednicy harcerscy rozpoczęli.

O t w a r t e o c z y n i e c h W a s p r o w a d zą o d obozu do obozu, od namiotu do namiotu, g o r a c e s e r c a n i e c h ł ą c zą p r z y j a ż n i e n a ż y c i e c a ł e.

Wszystko, co nasze Polsce oddamy!

CZUWAJ!

Prezydent Rzeczypospolitej Prof. Ignacy Mościcki
Protector Z. H. P. i Złotu

Marszałek Józef Piłsudski
Patron Z. H. P.

SPAŁA

Pierwsze notatki historyczne o Spale mamy w księgach metrykalnych parafii inowłódzkiej, a odnoszące się do chrztu dziecka, którego ojcem był Marcin Spała, młynarz z roku 1609. Z całą pewnością tedy można przyjąć, że Spała jako osada znana była już przed rokiem 1600 jako Spała Młyn. Ślady o zamieszkaniu wprawdzie nie samej Spały, ale okolicy położonej zaledwie o kilka naście km. dalej, mamy dość liczne w postaci podań ustnych przekazywanych z pokolenia na pokolenie. Jedno z nich np. powiada, że lasy tutejsze odwiedzał już Władysław Herman i że często słuchał Mszy św. w wystawionym przez siebie w 1102 roku kościele św. Idziego. Wedle Potkańskiego Władysław Jagiełło przebywał w Jedlni, odległej zaledwie o parę kilometrów od Spały 23 razy, a Kazimierz Jagiełłończyk 8 razy. Charakterystyczny układ dróg wskazuje na gospodarkę człowieka w tych stronach już w XIII i XIV wieku.

Magnesem przyciągającym tu królów i książęta była ogromna ilość zwierzyny grubej do polowań, oraz najstarsza droga ze wschodu na zachód, którą orszaki rycerskie czy gromady kupieckie zmuszone były posuwać się w stronę Warszawy. Było tutaj również siedlisko cyganów, skąd pochodzi też nazwa „Cygańskie doły“. Lasy spalskie przeważnie sosnowe i liściaste zajmujące dziś jeszcze 75.00 morgów pow., a dawniej znacznie więcej, przechodziły różne koleje losów. Po-

czątkowo stanowiąc własność arcybiskupów gnieźnieńskich, przechodzą w roku 1795 na rzecz rządu pruskiego. W roku 1806 Napoleon I-szy obdarowuje Spałą marszałka Davoustą. W r. 1815 przechodzą znów na rzecz rządu. W r. 1820 Aleksander I daje całe księstwo łowickie, a zatem i Spałę Ks. Konstantemu, którego żona w testamencie z dnia 20 listopada 1831 r. zrzeka się swych praw do ks. łowickiego na rzecz przyszłego króla Polski.

Lasy spalskie odwiedzali również monarchowie rosyjscy Aleksander III i Mikołaj II. Ten ostatni był tu jeszcze w 1912 r. Jako rezydencja carów powstaje Spała z woli Aleksandra III, który zwróciwszy uwagę na wielkie przyrodzone walory tutejszego krajobrazu, wyraził życzenie, aby wybudowano w tem miejscu nieduży pałacyk. Stał on w rok później i stoi do dzisiaj. Po r. 1912 Spała dzieliła los innych miejscowości dotkniętych wojną. Pozostając najpierw w ręku Rosjan, a potem Niemców, została całkowicie obrabowana i zniszczona. Sam pałac służył za szpital wojskowy. Liczna przed wojną zwierzyna została przez żołdaków rosyjskich prawie zupełnie wybita. W niepodległej Polsce Spała zmieniła swe oblicze. Niektóre budynki rażące strukturą, wyglądem, zburzono n. p. koszary kozackie, a dziś na tem miejscu stoi stylowy kościółek św. Huberta. Obecnie Spała jest letnią rezydencją Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. Poznamy ją bliżej, jako miejsce naszego Jubileuszowego Złotu.

PRYZRZECZENIE HARCERSKIE

*Mam szczerą wolę całym życiem
pełnić służbę Bogu i Polsce; nieść
chętną pomoc bliźnim; być posłusz-
nym Prawu Harcerskiemu.*

PRAWO HARCERSKIE

- I Harcerz służy Bogu i Polsce i sumiennie spełnia swoje obowiązki.*
- II Na słowie harcerza polegać jak na Zawiszy.*
- III Harcerz jest pożyteczny i niesie pomoc bliźnim.*
- IV Harcerz w każdym widzi bliźniego, a za brata uważa każdego innego harcerza.*
- V Harcerz postępuje po rycersku.*
- VI Harcerz miłuje przyrodę i stara się ją poznać.*
- VII Harcerz jest karny i posłuszny rodzicom i wszystkim swoim przełożonym.*
- VIII Harcerz jest zawsze pogodny.*
- IX Harcerz jest oszczędny i ofiarny.*
- X Harcerz jest czysty w myśli, mowie i czynkach; nie pali tytoniu, nie pije napojów alkoholowych.*

DWUDZIESTOPIĘCIOLECIE HARCERSTWA

Powstanie Harcerstwa wiąże się ściśle z działalnością organizacji niepodległościowych młodzieży, na podłożu których kształtuje się początek ruchu harcerskiego w Polsce. Pierwszy artykuł o skautingu, wydrukowany w lwowskim „Słowie Polskiem“ 16 listopada 1909 r., zwraca odrazu uwagę przywódców młodzieży na wartości wychowawcze nowego ruchu. Szczególne zainteresowanie skautingiem wykazuje organizacja niepodległościowa „Zarzewie“, która wspólnie z „Sokołem“, we Lwowie tworzy jesienią 1910 r. pierwsze drużyny sokolo-skautowe. Andrzej Małkowski tłumaczy z angielskiego podstawowy podręcznik skautingu i treść jego wykładu na kilkutygodniowym kursie, złożonym z młodzieży sokolej. W wyniku tego 22 maja 1911 powstają 3 męskie i 1 żeńska drużyny skautowe we Lwowie, a zarazem tworzy się Naczelna Komenda Skautowa we Lwowie z naczelnym Komendantem drem Kazimierzem Wyrzykowskim na czele. Latem 1911 pierwszy kurs skautowy w Skolem, oraz ukazanie się w druku pierwszej książki skautowej napisanej przez Małkowskiego, w listopadzie zaś tegoż roku wychodzić zaczyna we Lwowie pismo „Skaut“ pod red. A. Małkowskiego. Znacznie posunął naprzód sprawę spolszczenia skautingu i rozwinięcia go w polskie harcerstwo prof. Eugenjusz Piasecki, który wraz z Mieczysławem Schreiberem wydał „Harce Młodzieży Polskiej“ (1912).

Stopniowo ruch przenika ze Lwowa do poszczególnych miast Małopolski, a następnie do

pozostałych 2 zaborów, gdzie szerzy się tajnie. W Krakowie drużyny skautowe powstają prawie równocześnie ze Lwowem, w sierpniu w Warszawie i większych miastach Królestwa, a w rok potem w Poznaniu.

Latem 1913 pierwszy występ skautingu polskiego na terenie międzynarodowym. Reprezentacyjna drużyna polska bierze udział w międzynarodowym Zlocie skautowym Imperjum Brytyjskiego w Birmingham, osiągając sukces swoim wyrobieniem technicznym, będąc zarazem doskonałą propagandą nieistniejącego wówczas państwa polskiego, zagranicą. Tegoż lata drugi kurs skautowy w Skolem z licznym udziałem uczestników ze wszystkich 3-ch zaborów oraz cały szereg kolonij skautowych.

W samej Małopolsce skauting liczy już około 6000 skautów i 850 skautek. W przeciwstawieniu do wzorów angielskich, przystosowanych do pracy pokojowej, działalność skautingu polskiego cechuje wybitne nastawienie niepodległościowe. Stąd też w chwili wybuchu wojny, następuje wybitne osłabienie tętnej normalnej pracy skautowej, większość bowiem starszych wstępuje do legjonów, chlubnie się zapisując w dziejach walk o wolność i niepodległość Polski. Jednocześnie czynione są usiłowania nawiązania poprzez kordony walczących armji — kontaktu oraz zespolenia poszczególnych organizacji skautowych na terenie całej Polski. Pierwszą udaną próbą w tym kierunku jest połączenie się 4 istniejących na terenie Królestwa organizacyj: Związku Harcerstwa Polskiego, Związku Skautek Polskich,

Polskiej Organizacji Skautowej i Junactwa i utworzenie na Zjeździe w Warszawie 1 — 2.XI.1916 Związku Harcerstwa Polskiego.

W 2 lata później na Zjeździe przedstawicieli Harcerstwa z całej Polski w Lublinie, 1 listopada 1918 r., następuje połączenie wszystkich organizacji harcerskich w jeden Związek Harcerstwa Polskiego, z Naczelną Radą Harcerską na czele.

Zjednoczenie Harcerstwa dokonane zostało w przededniu niemal odrodzenia Państwa Polskiego i zespolone już organizacyjnie bierze Harcerstwo czynny udział w utrwaleniu podstaw Rzeczypospolitej. Starsi wstępują znowu do szeregów, młodzi służą w „Pogotowiu Młodzieży“, pełniąc służbę wartowniczą i garnizonową. Szczególnie piękny rozdział księgi dziejów Harcerstwa stanowi obrona Lwowa 1918 — 19, do której staje na pierwszy zew młodzież harcerska. W obronie rodzinnego miasta ginie jeden z twórców Harcerstwa — Jerzy Grodyński. W służbie dla Polski oddaje również swoje młode życie wódz Harcerstwa Polskiego — Andrzej Małkowski, płynąc w misji wojskowej do Odessy i wylatując wraz ze statkiem w powietrze.

Mimo trudności wywołanych stanem wojennym, prowadzone są prace organizacyjne mające na celu ujednostajnienie form i przepisów w połączonej organizacji. Na Zjeździe Naczelnej Rady Harcerskiej w Zwierzyńcu Zamojskim, latem 1919 r. utworzone zostaje Naczelnictwo Z. H. P., wkrótce zaś potem — ogłoszony zostaje jednolity tekst prawa i przyrzeczenia harcerskie-

go, obowiązujący w całej organizacji i z małymi zmianami do dziś utrzymany.

Pierwszy ogólnopolski spis drużyn harcerskich dokonany 1 marca 1920 r. wykazuje już 20410 harcerzy i 8456 harcerek. Jednocześnie dobiega końca ustalenie form organizacyjnych Harcerstwa — 2 sierpnia 1920 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych legalizuje statut Z. H. P.

Dalsze prace organizacyjne przerywa znów wojna bolszewicka. W szeregach Armii Ochotniczej walczy około 6000 harcerzy, około zaś 1500 pełni służbę pomocniczą i zastępczą. Harcerki pracują w szpitalach, oddziałach sanitarnych, na placówkach kulturalno-oświatowych w wojsku.

Jak owocna była ta służba harcerska świadczy wydany 2 lipca 1921 r. z okazji Zlotu drużyn lwowskich z udziałem reprezentacyjnych drużyn z całej Polski, piękny rozkaz Naczelnego Wodza i Protpektora Z. H. P. — Józefa Piłsudskiego — w którym to rozkazie słowa: „wyście w pierwszym stanęli szeregu tych, którzy odważyli się sięgnąć po zaszczytne miano żołnierzy niepodległości“ — mówią dobitnie o roli Harcerstwa w odbudowie Państwa Polskiego i stanowią chlubę organizacji.

Bezpośrednie lata po wojnie przynoszą pewne osłabienie haseł i metod harcerskich, mających na widoku przedewszystkiem wychowanie przyszłego obywatela kraju drogą przygotowania do życia praktycznego, z silnym naciskiem na technikę harcerską. Utrzymanie w ciągu lat kilku prawie bez zmian stanu liczbowego, wpływa

wydatnie na wyszkolenie techniczne młodzieży harcerskiej, czego wyraźnym dowodem jest uzyskanie piątego miejsca na zawodach przez reprezentację Harcerstwa w II Jamboree w Kopenhadze w r. 1924, gdzie ponadto uzyskano cały szereg pierwszych miejsc w poszczególnych działach techniki. Bezpośrednio przed wyjazdem na Jamboree, odbywa się w Warszawie na Siekierkach I Narodowy Zlot Harcerzy, w którym bierze udział około 3000 harcerzy, w Świdrze zaś obozuje jednocześnie 800 harcerek.

Z rozwojem techniki idzie w parze rozwój obozownictwa, które niezależnie od ulepszania metod wzrasta co roku liczebnie, ogarniając swoim zasięgiem coraz większą ilość młodzieży. Jednocześnie następuje przebudowa programów prób. Jednym z dodatnich przejawów tej akcji jest rozwój akcji żeglarskiej i w tym kierunku Harcerstwo osiąga szybko dodatnie rezultaty.

Od roku 1930 następuje wzrost liczebny Harcerstwa, będący wynikiem planowej „ofensywy na młodzież“. Również szybkim krokiem postępuje rozwój metod działania, które jeśli chodzi o ruch zachowy, ogromnie w latach ostatnich rozbudowany, opierają się na rodzinnych pierwiastkach, będąc jednocześnie w zgodzie z ogólnymi zasadami skautingu badenpowellowskiego. Powstają stałe ośrodki harcerskie w Pieninach, na Buczu, w Nierodzimiu, będące podstawą do kształcenia starszyzny i żywą propagandą idei harcerskich wśród ludności okolicznej.

Mocny rozwój i wysoki poziom organizacji stwierdza II Narodowy Zlot Harcerzy w Poznaniu w 1929 r.

Coraz większym uznaniem cieszy się Harcerstwo wśród bratnich organizacji skautowych zagranicą. Przyczyniają się do tego sukcesy osiągnięte przez nasze reprezentacje na Zlotach międzynarodowych w Anglii w 1929, w Pradze Czeskiej 1931, a wreszcie na IV Jamboree w Gödöllő na Węgrzech 1933, gdzie Harcerstwo zyskuje słowa uznania z ust samego Baden Powella. Szczególnym zainteresowaniem cieszy się nasza praca szybowcowa, oraz drużyna żeglarska. Obie te dziedziny tak niedawno w harcerstwie zapoczątkowane stoją dziś na wysokim stopniu rozwoju, służąc za wzór wielu innym organizacjom.

Rzetelne uznanie, jakie Harcerstwo zyskuje zagranicą wpływa wydatnie na rozwój drużyn harcerskich poza granicami kraju, w których skupia się obecnie do 70000 młodzieży harcerskiej, złączonej silnie ideowo, oraz organizacyjnie z Macierzą. Na zjeździe Polaków z zagranicy latem 1934 r., w ramach którego odbywa się i zlot drużyn harcerskich z zagranicy, Przewodniczący Z. H. P. dr. Michał Grażyński zostaje okrzyknięty Wodzem duchowym Harcerstwa Polskiego zagranicą.

Fotografie Pana Prezydenta I. Mościckiego i ś. p. Marszałka J. Piłsudskiego wykonane zostały przez znaną firmę „Foto-Studio“, Warszawa, Marszałkowska 88

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO 1935

Patron Z. H. P.

Marszałek JÓZEF PIŁSUDSKI

Protektorowie Z. H. P.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej — prof. Ignacy Mościcki.

Prof. Stanisław Wojciechowski — b. Prezydent Rzeczypospolitej.

Naczelnictwo Z. H. P.

Przewodniczący Z. H. P. — wojewoda dr. Michał Grażyński.

Wiceprzewodniczący Z. H. P. — ks. dr. Jan Mauersberger.

Wiceprzewodnicząca Z. H. P. — hm. Rzp. Helena Słiwowska.

Sekretarz Generalny — hm. Józef Sosnowski.

Skarbnik Z. H. P. — hm. Marjan Koczyk.

Naczelniczka Harcerek — hm. Jadwiga Wierzbianańska.

Naczelnik Harcerzy — hm. Antoni Olbromski.

Naczelny Kapelan Z. H. P. — hm. ks. Marjan Luzar.

Członkowie Naczelnictwa — Marja Stefanowska, hm. Tomasz Piskorski.

Liczebność Z. H. P.

Harcerki	1934	1933
Razem członkiń organizacji		
harcerek	50205	50467
w tem: a) starszyny	2288	751
b) st. harcerek i		
c) zuchów	12875	10942
harcerek	45042	38768
Drużyn, zrzeszeń, gromad	2812	1881
Obozów, kursów	438	333
Harcerek w obozach	10851	7628
Harcerkodni	235569	1755625

Harcerze	1934	1933
Razem członków organizacji		
harcerzy	102867	85443
w tem: a) starszyny	1116	945
b) st. harcerzy i harc.	3482	59313
c) zuchów	28269	25185
Drużyn, zrzeszeń, gromad	3654	2899
Obozów	1146	904
Harcerzy w obozach	37356	25869
Harcerzodni	634861	440830

Gdy do ogólnej liczby harcerek i harcerzy w Polsce dodamy ilość członków Kół Przyjaciół oraz liczbę harcerstwa polskiego z zagranicy, otrzymamy łączną cyfrę 250 tysięcy ludzi, zgromadzonych wokół harcerskiego sztandaru.

JUBILEUSZOWY ZŁOT HARCERSTWA

11 — 25 lipca 1935 r.

Wysoki Protektor

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej prof.
Ignacy Mościcki.

Przewodniczący Komitetu
Organizacyjnego

Minister Marjan Zyndram-Kościałkowski.

Przewodniczący Związku
Harcerstwa Polskiego

Wojewoda dr. Michał Grażyński.

Naczelna Komenda

Naczelny Komendant: hm. Antoni Olbromski.

Komendantka Złotu Harcerek: hm. Rp. Helena Śliwowska.

Komendant Złotu Harcerzy: hm. Ignacy Wądołkowski.

Naczelniczka Harcerek: hm. Jadwiga Wierzbianańska.

Naczelný Kwatermistrz: hm. Stanisław Lange.

Szef Prasy, Propagandy i Reprezentacji: hm. Józef Sosnowski.

Naczelný Kapelan: hm. ks. Marjan Luzar.

Naczelný Lekarz: hm. dr. Jadwiga Zienkiewiczówna.

Kierownik Biura Naczelnej Komendy: hm. Wojciech Kolaczek.

Komenda Złotu Harcerzy

Komendant Złotu: hm. Ignacy Wądołkowski.

Zastępca Komendanta Złotu: hm. Władysław Ludwíg.

Kwatermistrz Złotu: hm. Stanisław Lange.

Główny Komisarz Harców: hm. Marjan Łowiński.

Komisarz Zagraniczny: hm. Henryk Kapiszewski.

Komisarz Prasy i Propagandy: hm. Eugenjusz Konopacki.

Komisarz Reprezentacji: hm. Zdzisław Dziekoński.

Komisarz Łączności: mjr. Jerzy Uszycki.

Komisarz Bezpieczeństwa: hm. Jerzy Jarnuszkiewicz.

Naczelný Lekarz: hm. dr. Boguchwał Pannas.

Zastępca Komendanta Złotu

Zastępca Komendanta Złotu: hm. Władysław Ludwíg.

Pomocnicy: hm. Józef Krzemieniewski, hm. Tadeusz Ptaszycki, hm. Jan Marja Wróblewski, hm. Jarosław Zienkiewicz, hm. Roman Kaczarski, hm. Juljan Tyszka.

Przyboczní: phm. Edward Loth, phm. Zygmunt Rodowicz.

Sekretarz: dz. h. Tadeusz Suchocki.

Komendanci podobózów i ich zastępcy: Podobóz I. — hm. Władysław Skłodowski, hm. Henryk Wechsler,

Podobóz II. — hm. Władysław Szczygiel, hm. Tadeusz Wąsowicz,

Podobóz III. — hm. Jan Grzbiela, hm. Zygmunt Korek,

Podobóz IV. — hm. Aleksander Szczęści-kiewicz, hm. Jeremi W. Śliwiński,

Podobóz V. — hm. Józef Grzesiak-Czarny, hm. Kazimierz Wasilewski,

Podobóz VI. — hm. Władysław Ołędzki, phm. Stefan Kępczyński,

Podobóz VII. — hm. Tadeusz Borowiecki, hm. Marjan Kwapisiewicz,

Podobóz VIII. — hm. Jan Jasiński, hm. Władysław Sieradzki, hm. Konstanty Zajda,

Podobóz dawnych harcerzy — vacat.

Kwatermistrzostwo

Kwatermistrz Złotu: hm. Stanisław Lange.

Wydział Urządzeń Złotowych. — Kierownik: hm. Tadeusz Ptaszycki,

współpracownicy: hm. Wacław Błaszczyk, hm. Henryk Stamatello, hm. Zygmunt Wierzbowski,

Wydział Komunikacyjny: Kierownik — hm. Marjan Wierzbiański,

Komendant Dworca: hm. Władysław Czarnecki,

Szef Autokolumny: Zygmunt Jaroszewicz,

Referent Ruchu Towarowego i Osobowego: Zenon Wiśniewski,

Wydział Skarbowy: kierownik hm. Marjan Koczyk,

Wydział Handlowy: kierownik hm. Zygmunt Monasterski,

Wydział Żywnościowy: Kierownik hm. Marek Świąszkowski,

współpracownicy: hm. Leszek Makowski, Antoni Hlebko,

Skarbnik: phm. Wacław Przychodzień.

Referent Sprzętu Obozowego: phm. Kazimierz Węgierski,

Referent Kwater Publiczności: phm. Stefan Podgórski.

Komisariat Harców

Główny Komisarz Harców: hm. Marjan Łowiński,

Zastępca Głównego Komisarza Harców: hm. Eugenjusz Ryszkowski,

Kierownik Kancelarii: hm. Józef Mędyk,

Komisarz Strzelnicy: phm. Tadeusz Kozłowski,

Komisarz Harców Wodnych: hm. Ludwik Kohutek,

Komisarz Obozownictwa: hm. Rp. Tadeusz Maresz,

Komisarz Techniki: hm. Oskar Żawrocki,

Komisarz Terenoznawstwa: hm. Witold Sosnowski,

Komisarz Ratownictwa: dr. Tadeusz Smulikowski,

Komisarz Łączności: dz. h. Józef Koziński,

Komisarz Biegu Zastępów Starszych: hm. Antoni Rosental,

Komisarz Biegu Zastępów Młodszych: hm. Witold Marcinkowski,

Komisarz Pokazów: hm. Rp. Stanisław Sedlaczek,

Komisarz Ognisk: hm. Zdzisław Dziekoński,

Komisarz Areny: Henryk Michniewicz,

Komisarz Teatru: phm. Bogusław Jakubowicz.

Komisarz Wycieczek: hm. Jerzy Zawodźki,

Komisarz wycieczek grupy Spalskiej: phm. Władysław Magiera,

zastępca: Kazimierz Ondraczek,

Komisarz wycieczek grupy Opoczyńskiej: phm. Stefan Kępczyński,

zastępca: phm. Mieczysław Łętowski,

Komisariat zagraniczny

Komisarz Zagraniczny: hm. Henryk Kapiszewski,

Zastępcy: hm. Leon Fus, Bolesław Wierzbiański,

Kierownik Działu Drużyn Harc. Zagran. hm. Ludwik Bar,

Kierownik Działu Drużyn Skautowych: phm. Ludwik Berezowski,

Kierownik Działu Wycieczek: hm. Ludwik Korzeniowski,

Kwatermistrz: phm. Romuald Dyrda,

Referent Harców: hm. Zygmunt Mitera,

Współpracownicy: dz. h. Jerzy Czarkowski, hm. Józef Kret, hm. Wojciech Niederliński, phm. Jacek Wnęk,

Komisariat Prasy i Propagandy

Komisarz Prasy i Propagandy: hm. Eugeniusz Konopacki,

Referent Wydawnictw: hm. Waclaw Błażejowski,

Referent Prasy: phm. Jerzy Laskowski.

Referent Radja: phm. Kazimierz Węgierski.

Referent Kina i Fotogr.: Waclaw Lisiecki,

współpracownicy: dz. h. Tadeusz Bukowski, Antoni Kreczmar,

Referent Wystawy: phm. Walery Krasnosielski.

współpracownik: Włodzimierz Tetmajer,

Kierownik Kancelarji: Jerzy Waldenberg,

Przyboczny: phm. Andrzej Tretiak.

Komisariat Reprezentacji

Komisarz Reprezentacji: hm. Zdzisław Dziekoński,

Zastępca dz. h. Jerzy Knothe,

Współpracownicy: Jerzy Laskowski, phm. Bohdan Olizar, Wojciech Dłużewski,

Przyboczny: Andrzej Prószyński,

Komisariat Łączności

Komisarz Łączności: mjr. Jerzy Uszycki,
zastępca Komisarza Łączności: por. Władysław Mancewicz,

Zastępca Komisarza Łączności i Komendant Hufca Plutonów Łączności: hm. Artur Hirszbandt.

Oboźni Hufca Łączności: phm. Jerzy Nacholiński, phm. Jan Trojak, phm. Stanisław Grycko,

Komisariat Bezpieczeństwa

Komisarz Bezpieczeństwa: hm. Jerzy Januszkiwicz,

Zastępca Komisarza Bezpieczeństwa: hm. Zdzisław Budecki,

Komendant Straży Ogniowej: hm. Wacław Prochnau,

Komendant Straży wodnej: — vacat.

Kierownik Biura Informacyjnego: hm. Roman Truszczyński,

Kierownik Biura Rzeczy Znalezionych: Roman Reyman,

Komendant służby policyjno - obozowej: phm. Jan Sadowski,

Naczelnny Lekarz

Naczelnny Lekarz: hm. dr. Boguchwał Panas,

Zastępca Naczelnego Lekarza: hm. dr. Zenon Deka,

Komendant Szpitala: dr. Edward Łukasiewicz.

Komendy Podobozów.

Podobóz I (Chor. Warszawska).

Komendant — hm. Włodzimierz Skłodowski; Zastępca komendanta — hm. Henryk Wechsler; Oboźny — hm. Wincenty Klimaszewski; zastępcy oboźnego — hm. Zbigniew Kukulski, hm. Kazimierz Berezowski; skarbnik — hm. Marek Świąszkowski; kwatermistrz — hm. Bojan Krakowski; zastępca kwatermistrza — HR. Aleksander Sutorowski; Komisarz Harców — hm. Otton Oppmann; Komisarz Ognisk — hm. Jan Rostański; Szef Prasy i Prop. — hm. Eugenjusz Konopacki; Szef Reprezentacji — hm. Jan Marja Wróblewski; Szef kancelarii — phm. Zygmunt Syrokomski; Szef transportu — H. R. Andrzej

Próchnicki; przyboczny komendanta podob. — Edmund Górecki; przyboczny zastępcy komendanta podobozu — H. R. Leszek Makowiecki; Lekarz Podobozu — dr. Jerzy Torchalski; zastępca lekarza — Zbigniew Kubiński.

Podobóz II (Chor. Krakowska i Kielecka).

Komendant podobozu — hm. Władysław Szczygieł; Zastępcy — hm. Tad. Wąsowicz, hm. E. Massalski; Szef wydz. organ. — Czesł. Piątkowski; a) ref. prasy i propag. — Sowa Kazim., b) sekretarz — hm. Gołębiowski Zenon; Oboźni — hm. Władysław Muż, hm. Edw. Meisner; Kwatermistrz — dz. h. Janusz Woyciechowski; a) referent żywność. — hm. Stefan Dziwlik, b) referent materiał. — hm. Kaszuba Zd., c) referent skarb. — dz. h. Jakób Plezia, d) referent transportowy — Andrzej Rutkowski, zast. phm. Kaz. Lewiński; Komisarjat harców — hm. Garbacik Józef, hm. Teof. Luzar, a) referent wycieczki — phm. Fik Eugen., zast. phm. Ed: Fedorowicz, b) referent biegu — phm. Popiel Zbigniew, c) referent techniki — hm. Gigiel; — samarytaństwo — hm. Krzemiński Stef.; — pionierka — dz. h. Tomkiewicz Tad., — terenoznawstwo — hm. Lewiński Miecz., — łączność — phm. Cyrus - Sobolewski; d) referent pokazów — phm. Stefan Krzemiński, zast. — hm. Murski; Komisarz Zagraniczny — hm. Gologórski Daniel, zast. Zbyszewski Juljusz; Kapelan podobozu — phm. ks. Grohs Władysław; Lekarz podobozu — phm. dr. Pieczarkowski Marjan, zast. phm. dr. Horodeński Józef.

Podobóz III (Chor. Śląska i Zagłębiowska).

Komendant Podobozu — hm. Jan Grzbieła; Zastępca — hm. Zygmunt Korek; Szef wy-

działu organizacyjnego — hm. Teodor Piechaczek; a) referent prasy i propagandy — phm. Jacek Wnęk, Wincenty Bernasik, b) sekretarjat — 1) Franciszek Anioł, 2) Jerzy Malcher, 3) ph. St. Kopański, 4) Witold Sobieraj, 5) Leszek Załuski; Oboźny — ph. Bonifacy Ślawik; Kwatermistrz podobozu — hm. Ludwik Waclawek, zastępca — phm. Ryszard Kalyta; a) referent żywnościowy — phm. Jan Klama, Franciszek Oruba; b) referent materiałowy — ph. Juljan Karpala, phm. Stanisław Konieczko; c) referent skarbowy — Engelbert Sylwester, phm. Remigjusz Waleski; d) referent transportowy — phm. Mieczysław Kwaśniewicz, phm. Stanisław Trzaski; Komisarz harców podobozu — phm. Józef Pukowiec, phm. Józef Brzeziński; a) referent wycieczki — hm. Rudolf Tumanek, phm. Marjan Heine; b) referent biegu — phm. Józef Pukowiec, phm. Leon Ziolek; c) referent techniki — phm. Jerzy Gawroński, hm. Eugenjusz Czarnołęski; d) referent pokazów — phm. Czesław Kumala, hm. Zdzisław Czarnomski; Komisarz zawodów pionierskich — hm. Jerzy Lis; Komisarz obozownictwa — hm. Stefan Piotrowski, phm. Stanisław Szymański; Komisarz zagraniczny podobozu — hm. Dr. Kazimierz Stawarski; Kapelan podobozu — ks. Stanisław Cynar, zastępca — ks. Henryk Czerny; Lekarz podobozu — hm. Dr. K. Stawarski; Kierownik służby bezpieczeństwa i przeciwpożarowej — phm. Paweł Wróbel; Kierownik plutonu łączności — Stanisław Wyciślik.

Podobóz IV (Chor. Lwowska i Wołyńska).

Komendant Podobozu IV — hm. Aleksander Szcześcikiewicz; Zastępca Komendanta — hm.

Śliwiński Walerjan Jeremi; Przyboczny Komendanta — hR. Iwański Emil; Kapelan Podobozu — ph. ks. Kuczyński Józef; Szeft organizacji — hm. Adamcio Leopold; Zastępca Szefta — hR. Kieliszek Stanisław; Oboźny Podobozu — hm. Słaby Wilhelm; Zastępca I. Wołyń — hm. Wronowski Aleksander; Zastępca II. Lwów — phm. Chrzastkowski Roman; Komisarz harców — hm. Świerczyński Mieczysław; Zastępca — Zuliński Roman; Lekarz Podobozu i Komisarz Harców Samarytanki — dr. Tadeusz Smulikowski; Zastępca — dr. Michał Świątkiewicz; Komendant szpitala Podobozu — dr. Podolecki Stanisław; Kwatermistrz Podobozu — ph. Jędrachowicz Jan; Zastępca i ref. transp. — hR. Kolbuszewski Janusz; Skarbnik Podobozu — dz. h. Oberc Tadeusz; Kierownik działu prasy i prop. redaktor Skauta — dz. h. Lewicki Bolesław; Zastępca I. Lwów — dz. h. Wenzel Władysław; Zastępca II. Wołyń — phm. Gajewski Teodor; Kierownik działu świetlicy i wystawy — dz. h. Muszyński Wacław; Komisarz działu Zagranicznego i Komendant Hufca Zagranicznego — Dudryk Stanisław; Zastępca — hm. Stefański Jerzy.

Podobóz V (Chor. Wileńska, Białostocka, Poleska).

Komendant Podobozu — hm. Józef Czarny Grzesiak; Zastępca Komendanta — Kazimierz Wasilewski; Szeft Wydz. Organ. — h. o. Zygmunt Szadkowski; Referent Prop. i Pras. — h. o. Władysław Kolendo; Sekretarz — h. R. Wiktor Beperszcz; Oboźny — phm. Władysław Jermulowicz; Kwatermistrz — h. o. Piotr Reluga; Referent żywnościowy — vacat; Referent materiałowy

wy — św. Salezy Iwanow; Referent skarbowy — św. Salezy Iwanow; Referent transport. — h. R. Stanisław Kondracki; Komisarz harców Podob. — phm. Jan Józef Wilkojć; Referent wycieczki — św. Wacław Przesiecki; Referent biegu — phm. Ryszard Michniewicz; Referent techniki — h. o. Edward Wolucki; Referent pokazów — phm. Antoni Wasilewski; Komisarz zagran. Podob. (Hufcowy huf. zagran.) — hm. dr. Ludwik Bar; Kapelan Podobożu — ks. Stanisław Kopij; Lekarz — dr. Władysław Mikłaszewicz.

Podobóz VII (Chor. Lubelska i Radomska).

Oboźny — hm. Jan Trzpił; podoboźny Chor. Radom. — phm. Bronisław Mikrut; podoboźny Chor. Lublin — hm. Władysław Wójtowicz; Szef Wydziału Organizacyjnego — phm. Dymitr Senatorski; referent prasowy — phm. Bolesław Zimmer;; zastępca — Edward Jankowski; sekretarz — ph. Władysław Domański; zastępca — św. Jerzy Łopatyński; Kwatermistrz — hm. Aleksander Wojno; zastępca — phm. Ludwik Pudło; referent żywnościowy — instr. św. Antoni Panasiewicz; referent materiałowy — Czapczyński; referent skarbowy — hR. Wincenty Dziurzyński; referent transportowy — ph. Jan Iglatowski; Komisarz Harców — hm. Józef Cizek; referent wycieczki — ks. ph. Dubiel Aleksan. ref. biegu — ph. Stefan Lisowski; ref. techniki — hm. Stagrowski Miecz.; ref. pokazów — hm. Witkowski Eug.; Komisarz Zagraniczny — ks. ph. Boguziński Jan, zastępca — phm. Stanisław Trojanowski; generalny kuzyn — HO. Migdał Zyg.; Kapelan — ks. HR. Marjan Dąbski; Komisarz

Strzelnicy — ph. Tadeusz Kozłowski; zastępca — ph. Pędziński Michał; sędzia — HR. Władysław Domagała.

Oznaki funkcyjne na Zlocie

Oznaki Komendy i służb.

Komenda Naczelna: opaska czerwona z wężykiem złotym.

Komenda Złotu czerwony naramiennik (lewy), opaska czerwona ze szlakiem barwy służby, sznur funkcyjny złoty.

Współpracownicy Komendy — opaski barwy służby, sznur funkcyjny złoty na szyi — (kierownicy działów, komisarze więksi), srebrny na szyi (referenci, komisarze mniejsi, przyboczni, sekretarze).

Funkcyjni — opaska barwy służby, sznur funkcyjny, odpowiadający służbie, pełnionej na Zlocie.

Barwy służb.

Komenda — czerwona,

Kwatermistrzostwo — niebieska,

Harce — biała,

Zagraniczna — zielona z literą „Z“,

Prasa i propaganda — zielona z literą „P“,

Reprezentacja — zielona z literą „R“,

Bezpieczeństwo — pomarańczowa,

Łączność — zielona z literą „Ł“,

Sanitarna — biała z czerwonym krzyżem.

Sznury funkcyjne nosi się stale opaski tylko na służbie (na lewym rękawie).

Harczerze na Zlocie noszą sznury funkcyjne - złotowe, odpowiadające funkcji, pełnionej na

Złocie. Sznur nosi się przeciągnięty naokoło lewego ramienia pod naramiennikiem.

Barwa sznura wskazuje stopień służbowy:
szeregowiec — sznur szary,
zastępowy — sznur brązowy,
przyboczny — sznur zielony,
drużynowy — sznur granatowy,
hufcowy — sznur srebrny,
członkowie Komendy Hufca — sznur srebrny na szyi,
komendant podbozu i zastępca — sznur złoty,
członkowie komendy podbozu — sznur złoty na szyi.

PROGRAM ZLOTU

11 — 25 lipca 1935 r. w Spale,
(w szczegółach mogą zajść zmiany)

11 lipca, czwartek.
Zjeżdżanie się drużyn. Rozpoczęcie harców z obozownictwa. Ogniska drużyn.

12 lipca, piątek.
Urządzanie obozów. Ogniska Podobozów.

13 lipca, sobota.
Urządzanie obozów. Rozpoczęcie harców z techniki. Harcerze polscy z zagranicy wyjeżdżają do Warszawy, celem wzięcia udziału w I dniu Zlotu Młodzieży Polskiej z zagranicy. Ognisko Centralne, poświęcone dorobkowi ubiegłego dwudziestopięcioletnia i Zlotowi.

14 lipca, niedziela.

Dzień otwarcia Zlotu.

Godz. 8.30 Nabożeństwa dla wyznań niekatolickich. Przymarsz i ustawianie się drużyn na stadionie. Godz. 9.30 Przegląd drużyn. Godz. 10 Otwarcie Zlotu przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. Godz. 10.10 Msza św. Godz. 10.30 Otwarcie wystawy XXV-lecia. Defilada. Godz. 18.00 — 20.00 Pokazy na stadionie. Godz. 21.00 Uroczyste ognisko centralne.

15 lipca, poniedziałek.

Dzień dawnych harcerzy. Godz. 9.00 Otwarcie Międzynarodowej Konferencji Prasy Skautowej. Godz. 9 — 12. Pan Prezydent zwiedza obóz zlotowy. Harce według programu. 17.00 — 18.00. Obrady dawnych harcerzy. Godz. 20.30. Ognisko poświęcone dawnym harcerzom.

16 lipiec, wtorek.

Dzień skautów zagranicznych, Otwarcie Międzynarodowej Konferencji Skautów Esperantystów. Harce według programu. Godz. 20.30 Ognisko skautów zagranicznych.

17 lipca, środa

Dzień harcerzy polskich z zagranicy. Godz. 9.00 Otwarcie Międzynarodowej Konferencji instruktorów wilczęcych (zuchowych). Harce według programu. Godz. 20.30 Ognisko poświęcone harcerstwu polskiemu zagranicą.

18 lipca, czwartek.

Harce według programu.

19 lipca, piątek.

Harce według programu. Wycieczka skautów zagranicznych do Warszawy.

20 lipca, sobota.
Wyjazd do Krakowa. Sypanie kopca im.
Marszałka J. Piłsudskiego na Sowińcu.

21 lipca, niedziela.
Nabożeństwa. Pielgrzymka do Częstochowy,
złożenie votum harcerskiego na Jasnej Górze.

22 lipca, poniedziałek.
Harce według programu.

23 lipca, wtorek.
Zamknięcie Złotu.

24 lipca, środa.
Likwidacja obozu.

Ramowy rozkład dnia

6,20	pobudka,
6,25 — 6,50	gimnastyka
6,50 — 7,30	mycie, porządk,
7,30	sygnał, modlitwa,
7,35	modlitwa śpiewana z orkiestrą i podniesieniem sztandaru,
7,45	śniadanie,
8,20	odprawa służb,
8,30	odprawa drużynowych w podobozach,
8,45—12,30	harce, kąpiel,
12,30—13,30	obiad,
13,30—14,00	ubieranie się, porządk,
14,00—19,00	harce: arena 15,00 — 16,30, teatr- 17,00—19,00, technika 15,00—18,00,
19,00—20,00	kolacja,
20,00—21,30	ognisko, wzgl. czas wolny,
21,30—22,30	powrót i przygotowanie się do snu,
22,30	cisza nocna,

REGULAMIN HARCÓW

UWAGI OGÓLNE

§ 1. W harcach biorą udział wszystkie zastępy obecne na Zlocie Jubileuszowym przyczem do każdego rodzaju techniki staje inny zastęp tej samej drużyny. Każdy zastęp musi uczestniczyć w harcach z: 1) obozownictwa, 2) biegu, 3) techniki oraz 4) wybieczce.

Chorągiew przeprowadzająca pewien dział techniki, nie wystawia swych zastępów w tych harcach.

§ 2. Zastępy winny się składać z 7 — 9 ludzi łącznie z zastępowym, którym nie może być instruktor harcerski (harcemistrz lub podharcemistrz).

§ 3. Zastępy dzieli się na młodsze i starsze. Do młodszych zalicza się ten zastęp, w którym niema ani jednego harcerza ponad 15 lat, oprócz zastępowego, który może mieć 18. Pozostałe zastępy będą zaliczane do zastępów starszych, przyczem żaden z chłopców w tych zastępach nie może mieć mniej niż 14 lat. Wiek liczy się według roku urodzin.

§ 4. Ćwiczenia z techniki będą się odbywały w dwóch grupach A i B. Zastępy starsze będą zasadniczo gromadzone w grupie A, młodsze w grupie B.

§ 5. Każda drużyna, przybywająca na Złot, musi uczestniczyć w harcach w następującym stosunku ilościowym: o ile posiada trzy zastępy wystawi do harców 2, o ile 4 do harców stają 3; przy 5 również stają 3 zastępy; powyżej 5 zawsze o dwa zastępy mniej, a więc np. gdy na Zlocie jest 7 zastępów w drużynie, 5 z nich harcuje w czasie dni oznaczonych w tabelce prac podobozów.

§ 6. Ocena prac poszczególnych zastępów będzie punktowana w skali 1 do 10 i na tej podstawie zastępy będą zakwalifikowane jako dostateczne, dobre i bardzo dobre.

§ 7. Od rozstrzygnięcia Kierownika ćwiczeń można się odwołać do Komisarza odpowiedniego działu, którego decyzja jest ostateczną,

§ 8. Na ocenę ćwiczeń będą się składały:

- 1) punktualność przybycia, wykonania, likwidacji,
- 2) atmosfera pracy,
- 3) plan pracy,
- 4) współpraca i organizacja,
- 5) ilość i utrzymanie własnego sprzętu,
- 6) sposób likwidacji.

§ 9. Wynik harców będzie umieszczany przez Główny Komisarzat Harców, następnego dnia, w dziennym rozkazie Komendy Złotu i rozkazach Komend Podobozów, a później — na dyplomie drużyn.

§ 10. Zastęp spóźniony na start będzie dyskwalifikowany przez komisarza działu.

§ 11. Zastęp nie biorący z jakichkolwiek powodów udziału w którejsz z dziedzin harców, powoduje dyskwalifikację drużyny w tym dziale.

§ 12. Drużyna, której zastępy nie wezmą udziału w harcach w odpowiedniej ilości zostanie dyskwalifikowana i nie otrzyma dyplomu za udział w Zlocie.

§ 13. Komisarze, sędziowie, instruktorzy wszystkich działów harców noszą na lewym ramieniu białe opaski z odpowiednim znakiem działu, oraz paskami funkcyjnymi koloru działu.

§ 14. Harce na Zlocie Jubileuszowym nie noszą charakteru zawodów. Cel ich — to próba sprawności organizacyjnej i technicznej zastępów. Instruktorzy przebywający na wyznaczonych punktach, będą wiele pokazywali i wielu rzeczy uczyli. Nie znaczy to bynajmniej, aby zastępy nic przed Złotem nie pracowały i stawały do harców nieprzygotowane.

§ 15. Wszystkie dotychczasowe regulaminy harców na Zlocie Jubileuszowym tracą ważność z chwilą ogłoszenia niniejszego regulaminu.

TECHNIKA

1. W harcach z techniki biorą udział wszystkie zastępy, uczestniczące w harcach złotych, przyczem z każdej Chorągwi do każdego działu techniki powinna stawać jednakowa ilość zastępów.

Zastępy tej samej drużyny muszą stawać każdy do innego działu.

PLAN HARCÓW ZLOTOWYCH

Spała, 11 — 24 lipiec 1935 rok.

Podobóz	B i o r a u d z i a ł			11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24			
	Harcerze z		Skauci zagraniczni	Cz.	P.	S.	N.	Pon.	W.	Śr.	Cz.	P.	S.	N.	Pon.	W.	Śr.			
	Polski	Zagranicy																		
I	Warszawa	Francja Holandia Belgia	Francja Belgia	Zakładanie obozów	S	B	S		T		Wycieczka		P					S		
II	Kraków Kielce	Austria Węgry	Węgry							Wycieczka		T	P	B						E
V	Wilno Białystok Polesie	Jugosławia Estonja	Jugosławia Estonja												S					I
III	Śląsk Zagłębie	Śląsk czeski Niemcy						S		P		Wycieczka		T	B		S			E
IV	Lwów Wołyń	Rumunia	Rumunia							B	P	S	T	S		Wycieczka				C
VI	Mazowsze Łódź		Łotwa Szwecja	S				Wycieczka			B	P	T	S				I		
VII	Lublin Radom	Danja	Danja	Przyjazd	Dalszy ciąg zakładania obozów	T		S	B	P	S		Wycieczka					E		
VIII	Poznań Pomorze Gdańsk	Ameryka Kanada	Czechosłowacja					P		T	S	B		Wycieczka				S		C

Legend a: B — bieg harcerski z przeszkodami.
S — służba dla całości zlotu.

P — pokazy (arena, teatr, ognisko).
T — harce z techniki.

Uwaga: Zastępy Chor. Lwowskiej nie mogą brać udziału w ratownictwie, zastępy Chor. Śląskiej — w pionierce, zastępy Chor. Warszawskiej — w terenoznawstwie, zastępy Chor. Mazowieckiej — w łączności, ponieważ ich Chora-gwie organizują te działy.

2. Zastęp, stający do harców z techniki, musi posiadać następujący sprzęt:

a) do pionierki:

- 40 szt. sznurków 3 m. dług., 5 mm. średn.,
- 30 szt. gwoździ 6 — 8 cal.,
- 6 siekierek,
- 4 saperki,
- 2 obcęgi,
- 1 piła,
- 1 lina 30 m. dług., 18 — 20 mm. średn.

Uwaga: brakujące zastępom przedmioty można wypożyczyć u magazyniera działu za opłatą.

b) do ratownictwa:

apteczkę polową i ekwipunek sanitarny, ułożony według własnego uznania. (Najlepiej i najpraktyczniej dla celów harcerskich, pomyślana i wyposażona apteczka polowa zastępu, będzie przez Głównego Komisarza Harców wyróżniona i polecona, jako wzorowa do użytku Z. H. P. Oprócz apteczek zastępów mogą zastępy demonstrować dodatkowe apteczki polowe dla drużyny harcerskiej, względnie obozu drużyny harcerskiej).

c) do terenoznawstwa:

zastępy młodsze na każdego harcerza: szkicownik polowy (z twardą podkładką), gumę, ołówek, scyzoryk lub temperówkę, kompas,

Zastępy starsze ponadto na każdych dwóch harcerzy: stolik na jednej nodze, 2 ekierki, w tem jedna z celownicą i podziałką milimetrową, cyrkiel do odmierzania (o 2 ostrzach), klucz znaków umówionych do polskiej mapy 1:25.000, papier zwykły nielinjowany, papier sztywny do ołówka (bristol), sznurek długości 20 metrów.

d) do łączności:

busola Bezarda, lub kompas, 7 par chorągiewek sygnalizacyjnych, 2 aparaty świetlne do sygnalizacji, lub ręczne latarki elektryczne, każdy z członków zastępu papier do pisania, gumkę i ołówek.

3. Obowiązkiem zastępów stających do harców z techniki jest:

a) w przeddzień zawodów przygotować skład osobowy, sprzęt i zgłosić swój udział drogą służbową do komisarza harców swojego Podobozu, który sporządza wykaz zgłoszonych zastępów,

b) wysłać zastępowych na informacyjną odprawę, która odbędzie się według ogłoszonego rozdzielnika w Podoboziu.

c) stawić się punktualnie do harców o godz. 9 i 15 w dniu harców swojego Podobozu,

d) wykonać następujące ćwiczenia harców: **z pionierki:**

1) jedną dowolnie wybraną z 3 wylosowanych prac okazowych z działu obozownictwa i pionierki dla wystawy na terenie Zlotu, jak: kuchnie rozmaitego rodzaju, szałas, rowy, spiżarnie, bramy, krzeselka i t. p. według projektów, przedstawionych przez Komisarza Pionierki,

2) wylosowaną pracę obliczeniową (plan, szkic rysunkowy, kosztorys) z podaniem potrzebnego sprzętu, materiału ćwiczebnego, czasu pracy, nośności, wytrzymałości, ilości ludzi i t. d.,

3) pracę większą, jak na przykład budowę pewnego typu mostu, kładki, lub tratwy w zespole kilku zastępów, lub samodzielnie (pewną część);

z ratownictwa:

1) wykazać: a. znajomość anatomji i fizjologii w ogólnych zarysach;

b. znajomość składu apteczki polowej zastępu i umiejętność posługiwania się nią,

c. znajomość higieny życia codziennego i obozowego,

2) umieć nieść pomoc w jednym z poniżej przytoczonych zaimprovizowanych nagłych wypadków:

a. katastrofy automobilowej (znajomość ogólna znaków konwencjonalnych),

b. katastrofy lotniczej,

c. pożaru,

d. utonięcia,

e. zatrucia,

f. ukąszenia.

3) a. teoretyczna znajomość ratownictwa zatrutych gazami bojowymi,

b. ewent. pobyt 5 minutowy w komorze gazowej,

4) pytanie zastrzeżone dla Komisji przeprowadzającej zawody ratownicze;

z terenoznawstwa:

zastępy starsze: wykonać odcinek planu obozu (według wylosowania);

zastępy młodsze: dwa z pośród następujących ćwiczeń:

1) powrócić tą samą drogą,

2) udzielić informacji o drodze,

3) maszerować według mapy do celu;

z łączności:

zastępy młodsze:

1) urządzić stację telefoniczną (początkową i końcową), stację sygnalizacyjną (ręczną, lub świetlną),

2) wybudować kilometrową linię telefoniczną polową (kładzenie kabla po ziemi!),

3) nawiązać łączność telefoniczną sygnalizacyjną ręczną, lub świetlną na przestrzeni 1000 mtr.

4) wysłać i przyjąć na tej odległości i przy pomocy tych środków krótki meldunek;

5) umieć na podstawie opowieści, lub opisu opracować na piśmie w dobrej formie krótki ścisły meldunek,

6) umieć wypełnić przekazy, czeki pocztowe, zaadresować list i nadać je na poczcie,

7) znać cechy charakterystyczne środków łączności i ich zastosowanie;

zastępy starsze:

Od p. 1 do 7 tak jak dla młodszych, z tem, że należy umieć budować linię na podporach naturalnych (drzewa),

8) umieć nadawać i odbierać depezę alfabetem Morse'a, albo semaforem.

Po wykonaniu ćwiczeń:

1) zwrócić w komplecie wypożyczone przez kierownictwo działu sprzęt, a w razie zagubienia zapłacić jego wartość,

2) wysłuchać omówienia wykonanych ćwiczeń.

4. Na ocenę ćwiczeń będą się składać:
w pionierce i łącznie:

(patrz. str. 34 § 8),

w terenoznawstwie:

1. organizacja pracy, udział harcerzy w zastępie, sprawność wykonania,

2. dokładność zdjęć,

3. technika wykonania: staranność, czystość, poprawność używanych znaków.

w ratownictwie:

1) przy ćwiczeniach,

a. czas i szybkość decyzji (orientacja w sytuacji przypadku),

b. sposób przeprowadzenia akcji ratowniczej,

c. organizacja, nastrój i współpraca,

d. sposób likwidacji,

2) przy ocenie sprzętu sanitarnego;

a. pomysłowość i urządzenie (rozkład apteczki polowej,

b. ilość leków i celowość,

c. utrzymanie.

Uwaga: w dziale pionierki w dniu harców wszystkie zastępy pracują w sposób następujący:

Grupa A — wykonuje przed południem: prace obliczeniowe i budowlane, a popołudniem prace okazują na wystawie pionierską,

Grupa B — przed południem pracę okazują na wystawie pionierską, a popołudniem prace obliczeniową i budowlaną.

W łącznie: grupa A przed południem odbywa harce w/g programu wyżej podanego, po południu zwiedza urządzenia łącznie na Zlocie, oraz bierze udział w pokazach z tego zakresu. Grupa B — odwrotnie.

Bieg harcerski

I. Udział i warunki dopuszczenia jak wyżej p. str. 33.

II. Zgłoszenia.

1) Drużynowi składają najpóźniej na 48 godzin przed rozpoczęciem biegu dokładnie wypełnione „zgłoszenia zastępów“ na ręce Komisarza Harców Podobozu.

UWAGA: potrzebne druki otrzymują Podobozu w dn. 11.VIII.

III. Ekwipunek:

1) każdy harcerz, stający do biegu, powinien posiadać:

a) kompletny mundur i oznaki w/g rozkazu Komendanta Złotu L. 6 z dn. 10./V.35 r.

b) wypełnioną i ważną książeczkę służbową,

c) spodenki kąpielowe,

- d) notatnik i ołówek,
- e) przybory do szycia,
- f) menażkę,
- g) nóż,
- h) sznurek,
- i) książeczkę oszczędnościową (P. K. O., K. K. O., banku).

2) zastęp winien posiadać:

- a) „zgłoszenie zastępu do biegu“ — potwierdzone przez Komisarza Harców Podobożu,
- b) gwizdek,
- c) kompas,
- d) mapę okolic Spały w skali 1:100.000,
- e) 2 pary tarcz lub chorągiewek sygnalizacyjnych,

- f) siekierkę,
- g) łopatkę,
- h) zapalki,
- i) manierkę z wodą.

UWAGI: 1) mapy otrzymują drużyny 1 na zastęp, 2) ekwipunek osobisty i zastępu będzie w czasie biegu sprawdzony; wyniki kontroli będą wciągnięte do ogólnej oceny.

IV. Program biegu.

1) Bieg polega na wykonaniu lub pokonaniu szeregu zadań-przeszkód, ułożonych pojedynczo bądź po kilka wzdłuż całej trasy. Zastępy muszą wykazać inicjatywę, szybkość orjentację, zgranie i współdziałanie, spostrzegawczość, oraz umiejętność w zakresie:

- a) w biegu młodszych — próby młodzika i wywiadowcy,
 - b) w biegu starszych — próby ćwika i harcerza orlego.
- 2) Bieg młodszych odbędzie się na trasie około 3 km., bieg starszych — 4 do 5 km.

V. Ocena.

1) Oceniać się będzie przede wszystkim jakość wykonania poszczególnych zadań. Poza to uwzględniać się będzie organizację pracy, orjentację, zaradność, pomysłowość i szybkość wykonania zadania.

UWAGA: W biegu starszych czas ogólny biegu liczyć się będzie jako jedną z przeszkód. W razie zatrzymania zastępu przez sędziego na przeszkodzie, czas oczekiwania będzie odliczony. W biegu młodszych ogólnego czasu biegu nie wlicza się do oceny.

2) Dla każdej przeszkody ustalony będzie czas, w którym zadanie musi być wykonane; czas ten podaje sędzia zastępowemu po przyjsciu na przeszkodę. Po upływie tego czasu sędzia przerywa pracę i ocenia ją.

3) Zastępy będą zaliczone do „bardzo dobrych“, dobrych oraz „dostatecznych“ zastępów na podstawie sumy ocen z poszczególnych przeszkód. Oceny wydawać się będzie z uwzględnieniem warunków atmosferycznych.

VI. Dyskwalifikacja.

- 1) Zastęp zostaje zdyskwalifikowany za:
 - a) spóźnienie na start,
 - b) przybycie na start w liczbie mniejszej, niż 7 harcerzy,
 - c) utratę w czasie biegu więcej niż 2 harcerzy,
 - d) ominięcie więcej niż 2 przeszkód.
- e) nieharcerskie zachowanie się.

2) Dyskwalifikację przeprowadza komendant startu (p. 1 a, b) lub komendant danej trasy (p. 1 c, d, e).

3) Sędziowie stawiają jedynie odpowiednie wnioski komendantowi trasy, o czym zawiadamiają zastępowego jeszcze w czasie pobytu na przeskodzie. Zastęp, pomimo wniosku sędziego, bieg kontynuuje.

VII. Zażalenia.

1) Zastępowemu przysługuje prawo złożenia zażalenia, które składa na piśmie na mecie zaraz po ukończeniu biegu.

VIII. Zarządzenia końcowe.

1) Zarządzenia co do miejsca i czasu startu, będą podawane w rozkazach i okólnikach Komendanta Złotu.

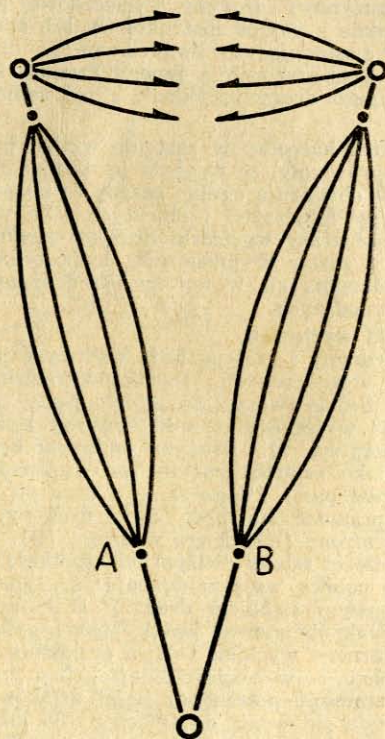
Dwudniowe wycieczki zastępów

1. Uczestnictwo.

W wycieczce wezmą udział zastępy zgłoszone do harców, łączone w drużyny po 4 zastępy w ten sposób, że każdy zastęp drużyny wycieczkowej pochodzić będzie z innego środowiska tej samej Chorągwi. Ma to na celu wytworzenie łączności pomiędzy harcerzami różnych środowisk.

Zastępy jednej Chorągwi brać będą udział w wycieczce jednocześnie.

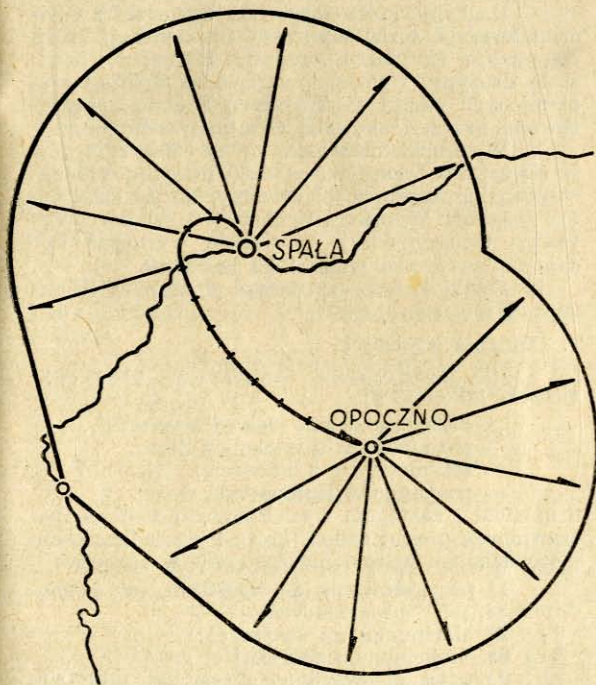
Rys. 1

Drużynowy drużyny wycieczkowej wyznaczony będzie z pośród instruktorów lub starszych harcerzy posiadających kwalifikacje na drużynowego, a pochodzących z innego środowiska, niż zastępy jego drużyny, jednak z tej samej chorągwi.

Wiek harcerzy w zastępie winien być możliwie wyrównany, ze względu na tempo marszu; przyczem obowiązują ogólne zasady co do podziału na zastępy młodszych i starszych. Ze względu na długość trasy wycieczki drużyny powinny się składać z zastępów młodszych, bądź tylko starszych; otrzyma się w ten sposób drużyny starszych i młodszych.

2. Szlaki wycieczek.

Drużyny i zastępy będą wędrować po szlakach im wyznaczonych. Dwudniowy szlak jednej drużyny będzie tworzył zamkniętą pętlę, dla której punkt wyjściowy i punkt końcowy będzie ten sam (patrz rys. 1). Drużyny wędrować będą częściowo jako zwarte drużyny, po większej części szlaku zastępami. Tego samego dnia po jednym szlaku posuwać się będą dwie drużyny, jedna w jedną stronę (A), druga w drugą (B). W najdalszej części szlaku drużyny się spotykają, stoczą tam grę polową, poczem wracają: drużyna A dotychczasowym szlakiem drużyny B i odwrotnie. Jeden szlak obejmować będzie obszar o kształcie nieregularnego wycinka koła, o promieniu 20 km. Wobec tego, że w bezpośredniej okolicy Spały nie można zmieścić potrzebnej ilości szlaków, część drużyn uda się koleją do Opoczna (35 km. jazdy pociągiem) i stamtąd w ten sam sposób wywędruje w okolicę (patrz rys. 2). Kilka szlaków bę-

Rys. 2.

dzie miało za punkty wyjściowe stacje kolejowe na linii Spała — Opoczno, a manowicie Tomaszów, Jeleń, Bratków, Kamień Wielki.

Drużyny, które rozpoczną wycieczki z Opoczna tworzyć będą Wyprawę Opoczyńską, którą organizuje Łódzka Chorągiew Harcerzy; pozostałe drużyny, wymaszerowujące ze Spały i wymienionych stacyj — Wyprawę Spalską, zorganizowaną przez Krakowską Chorągiew Harcerzy.

Wycieczki obliczone są na 900 zastępów w ciągu 7 dni harców, co daje dziennie 130 zastępów, łączonych w 32 drużyny, na 16 szlakach (10 szlaków Wyprawy Spalskiej, 6 szlaków Wyprawy Opoczyńskiej). Dziennie wyruszać będzie na wycieczkę około 1000 harcerzy.

Szlaki będzie wyznaczać drużynom Komisarz Wycieczek.

3. Zadania wycieczek.

Dla zrealizowania zasadniczych celów wycieczek, jakimi są:

- przeprowadzenie dobrej wycieczki,
- poznanie kraju w okolicy Złotu,
- zetknięcie się z ludnością,
- propaganda Harcerstwa,

drużynom i zastępom wycieczkowym zostanie postawionych szereg zadań, które będą jednocześnie sprawdzianem wyrobienia zastępów w zakresie:

- 1) przygotowania do wycieczki, tak gospodarczego, jak i programowego;
- 2) ekwipunku na wycieczce;
- 3) racjonalnego marszu;
- 4) zajęć polowych z zakresu techniki harcerskiej w czasie marszu;

- 5) harców w polu;
- 6) biwakowania;
- 7) czynności społecznej;
- 8) zajęć krajoznawczych;
- 9) przeprowadzenia ognisk z ludnością
- 10) organizacji zajęć, inicjatywy zastępowego i zastępu;
- 11) złożenia sprawozdania;
- 12) pogody harcerskiej.

Z powyższymi zadaniami zaznajomieni będą uczestnicy wycieczek na odprawach przygotowawczych, wycieczkowych, drużynowych i zastępowych, na których otrzymają mapy i wszelkie instrukcje.

4. Program wycieczki.

Program wycieczki będzie zawarty w Rozkazie wycieczkowym dla zastępowego i będzie zawierał:

1. polecenie odbycia wycieczki zastępu na szlaku według załączonego oleatu*) do mapy 1:100.000.
2. polecenie zastosowania się do ramowego rozkładu zajęć na wycieczce (patrz dalej).
3. polecenie wykonania następujących zadań:
 - a) przeprowadzić wywiad społeczno-gospodarczy na całym szlaku według kwestjonariusza;
 - b) przeprowadzić wywiad krajoznawczy

*) oleat jest to szkic, wykonany na przezroczystej kalce do nałożenia na odpowiednią mapę.

wskazanej miejscowości według kwestjonariusza;

- c) wykonać dobry uczynek zbiorowy;
- d) przeprowadzić w czasie marszu ćwiczenia z następujących działów techniki harcerskiej: terenoznawstwo, łączność, przyrodoznawstwo, wybrane dowolnie z dostarczonego spisu ćwiczeń polowych z zakresu techniki harcerskiej.

4) polecenie złożenia sprawozdania z wycieczki, obejmującego:

- a) przebieg wycieczki,
- b) wywiad społeczny,
- c) wywiad krajoznawczy,
- d) wyniki ćwiczeń polowych z zakresu techniki harcerskiej,
- e) wykonanie dobrego uczynku.

Rozkład zajęć na wycieczce, ramowo będzie się przedstawiał następująco:

I. Dzień wycieczki.

7,00	Wymarsz.
7,00 — 8,00	Marsz Drużyny — ubezpieczony.
8,00 — 8,30	Odpoczynek — instrukcja drużynowego dla zastępów.
8,30 — 12,00	Marsz zastępami: 2 godz. marszu, 1½ godz. zajęć: wywiad krajoznawczy.
12,00—14,00	Obiad. Przyjacielskie spotkanie z zastępem przeciwnym innej Cho-

ragwi, który wczoraj wyszedł, a dzisiaj wraca do Spaly.

14,00—18,00	Marsz zastępami: 2½ godz. marszu. 1½ godz. zajęć: dobry uczynek, ćwiczenia z zakresu techniki skautowej.
18,00—19,00	Zejdźcie się zastępów, dojdźcie drużyny na miejsce biwaku, odpoczynek, rozbicie biwaku drużyny.
19,00—20,00	Wieczera, przygotowanie ogniska, opracowywanie wywiadu krajoznawczego.
20,00—21,30	Ognisko z ludnością.
21,30— 6,00	Cisza nocna.

II. Dzień wycieczki.

6,00	Pobudka.
6,00 — 7,30	Zwinienie biwaku, śniadanie i t. d.
7,30 — 9,00	Harce — gra polowa drużyny z drużyną przeciwną, która wyszła wczoraj ze Spaly.
9,00 — 9,30	Omówienie harców w drużynie.
9,30 — 12,00	Marsz zastępami 2½ godziny.
12,00—14,00	Obiad, Spotkanie z zastępem przeciwnym innej Chorągwi, który wyszedł dzisiaj ze Spaly. Sporządzenie raportu zastępu z wycieczki.
14,00—16,00	Marsz zastępami: 1½ godz. marszu, 1 godz. zajęć z zakresu techniki.
16,30—17,00	Zejdźcie się zastępów.
17,00—18,00	Marsz drużyny do Spaly.
18,00	Zakończenie wycieczki.

Wywiad społeczny. Kwestjonariusz będzie zawierał pytania z zakresu: kultury, higieny, zdrowotności, oświaty, czytelnictwa, wykształcenia, życia społecznego (organizacje), spółdzielczości, gospodarstwa, obszaru posiadłości, emigracji zarobkowej i t. p.

Wywiad ten zastęp będzie przeprowadzał w czasie całej wycieczki, tak żeby sobie wyrobić pewien sąd o stanie kultury w tej dzielnicy kraju.

Wywiad krajoznawczy będzie podzielony na 4 działy.

I dział: budownictwo, urządzenia, sprzęt krzyże, (zabudowanie wsi, zagrody, budynki specjalne: karczma, kuźnia, studnie, budowa chaty: wewnątrz chaty, sprzęt w chacie).

II dział: sztuka ludowa, stroje, obyczaje (zdobnictwo w budownictwie, strojach, w sprzęcie obrzędy, piosenki).

III dział: kościoły, cmentarze, kapliczki,

IV dział: przemysł ludowy, narzędzia pracy, sprzęt komunikacyjny (wozy, sanie, uprzęż), hutnictwo, bogactwa naturalne i ich wydobywanie.

Do kwestjonariusza będzie dołączona instrukcja robienia wywiadu. Każdy zastęp drużyny wycieczkowej będzie opracowywał inny dział wywiadu: na wspólnych postojach drużyny pozostałe zastępy zapoznają się z tem, co robiły inne zastępy.

Przy wszystkich działach wywiadu obowiązować będzie zbieranie słownictwa ludowego, odnośnie do danych przedmiotów, czy urządzeń.

W łonie zastępu wywiad winien być tak robiony, żeby wszyscy byli zajęci, np. dwójkami.

Wszystkie wywiady krajoznawcze i społeczne będą po Zlocie wykorzystane do opracowania monografii okolic Spały.

Ćwiczenia polowe z zakresu techniki harcerskiej.

Spis ćwiczeń polowych zawierać będzie kilkadziesiąt ćwiczeń możliwych do przeprowadzenia na wycieczce, bez potrzeby dłuższego postoju, zgrupowanych w działach: terenoznawstwo, kartogr., łączności, przyrodoznawstwa.

Zastępowy winien przed wycieczką ustalić sobie plan tych ćwiczeń, przyczem może stosować również ćwiczenia własne z innych działów np. samarytanki, pionierki.

Dobry uczynek.

Żadnych wskazówek w tym zakresie zastęp nie otrzyma; uczynność i inicjatywa zastępu muszą się tu wykazać.

Sprawozdanie.

Sprawozdanie winno być wytworem całego zastępu, a nie zastępowego. Musi ono być opracowane w czasie wieczornego biwaku w pierwszym dniu i południowego biwaku w drugim dniu wycieczki, i przedstawione drużynowemu w czasie zejścia się popołudniowego drużyny.

Zajęcia drużyny.

Poza omówionemi wyżej zajęciami poszczególnych zastępów będzie szereg zajęć całej drużyny.

Marsz drużyny przez pierwszą godzinę wycieczki, musi być wykorzystany do przerobienia ubezpieczenia zwartego oddziału w marszu w nieznanym terenie.

Biwak nocny drużyny rozbity w okolicy wskazanego miejsca, z płacht namiotowych typu p. w., z kuchnią i wszelkimi niezbędnymi urządzeniami jednocznego biwaku, z bezpieczeństwem i t. p.

W razie gdyby przez ostatnie pół dnia padał silny deszcz, drużynowy będzie mógł nocować urządzić pod dachem.

Ognisko dla ludności urządzi drużyna we wskazanym miejscu, o czym ludność będzie zawczasu przez władze zlotowe poinformowana. Program ogniska pozostawiony jest do uznania drużynowego i zastępów, z tem, że musi zawierać krótką gawędę o tej części Polski skąd harcerze pochodzą, i ilustrujące ją pokazy i śpiewy, wszystko pod hasłem: Braciom z nad Pilicy bracia z innej ziemi.

Trzeba umiejętnie wciągnąć ludność miejscową do wspólnych śpiewów, gawęd.

Zastępy muszą zawczasu przygotować się do tego ogniska.

Gra polowa.

Zgodnie z rozkładem zajęć rano II-giego dnia wycieczki drużyna stawia grę polową z drużyną przeciwną, tej samej chorągwi. Gra polega na przejściu niepostrzeżenie do miejsca biwaku przeciwnika, przy równoczesnym zaobserwowaniu jego ruchów. Szczegółowy plan opracują drużyny wedle własnego pomysłu i przedstawiają w przeddzień wymarszu, celem uzgodnienia. Na miejscu gry będzie się znajdował sędzia z ramienia Komisarjatu Wycieczek, dla rozstrzygnięcia ewent. wątpliwości. Teren gry

będzie ograniczony na mapie czas: 7³⁰—wymarsz—9⁰⁰ dojście do biwaku przeciwnika. Plan działania drużyny do uznania drużynowego. Po przybyciu do miejsca biwaku przeciwnika, które nie będzie znane, drużynowy omówi przebieg gry i zachowanie się zastępów, poczem zastępy kontynuują wycieczkę samodzielnie.

Przymarsz drużyny zwarty do Spały (względnie Opoczna) może być też wykorzystany do odpowiednich zajęć w marszu.

Sprawy gospodarcze.

Ekwipunek i prowiant na wycieczkę, ewent. pieniądze na mleko i t. p. dostarcza zastępom wycieczkowym drużyna macierzysta.

Komisariat Wycieczek dostarczy jedynie zastępom płachty namiotowe typu p. w. po 1 na uczestnika, po które zastępowi zgłoszą się o godz. 19 w przeddzień wycieczki, a zwrócą natychmiast po powrocie.

Mapy.

Drużyny zlotowe otrzymają pierwszego dnia Złotu materiał kartograficzny potrzebny do harców, a mianowicie: mapę 1:10,000, arkusz Tomaszów Maz. i plan okolic Spały w podziale 1:100,000, w ilości po 1 na zastęp i 1 dla drużynowego. Zastępy wycieczkowe otrzymają dodatkowo te arkusze mapy 1:100,000 (Opoczno Przesucha), po których terenach będzie wędrować, po 2 na zastęp.

Przygotowanie zastępów do wycieczki.

W przeddzień wycieczki dana chorągiew ma dzień wolny od zajęć, właśnie celem umożliwienia zastępom przygotowania się dobrze do wycieczki. Jest to bowiem dzień harców, gdzie nie

będzie żadnych dla zastępu niespodzianek, ani nieoczekiwanych trudności, przeciwnie, zastęp zgóry wie co go czeka, i powinien się dobrze do zadania tego przygotować, tak pod względem programu wycieczki, jak i wyekwipowania.

Harce z obozownictwa

1. Harce te, dzielą się na dwie części. W pierwszej części biorą udział w ramach Podobozu drużyny, począwszy od chwili przyjazdu na teren Złotu, aż do poniedziałku, 15 lipca włącznie.

Komendy Podobozu, biorąc pod uwagę opinię odpowiednich Kd. Chorągwi, zakwalifikują na ten okres wszystkie obozy drużyn jako **bardzo dobre, dobre, lub dostateczne.**

2. Druga część harców trwa od środy 17 lipca — do niedzieli 21 lipca włącznie. W ciągu tych pięciu dni Komisarz Obozownictwa przeprowadzi wizytację wszystkich obozów, uznanych przez Komendy Podobozów za **bardzo dobre**, i spośród nich ustali w klasyfikacji ogólnopolskiej, po wyeliminowaniu najsłabszych, **obozy bardzo dobre i dobre.** Przed ustaleniem ostatecznej klasyfikacji Komisarz Obozownictwa weźmie pod uwagę opinię Oboźnego Złotu.

3. Ustala się następujące wytyczne, jakimi powinny kierować się K-dy Podobozów przy ocenie obozów drużyn w pierwszym okresie zawodów:

A) Zapakowanie wyprawy całej drużyny w czasie transportu, sprawność i szybkość porządnego rozstawienia obozu.

B) Wyprawa ogólna drużyny, własność drużyny — czy wypożyczona, wystarczająca ilość namiotów czy szafasów, wygląd estetyczny, porządne wyreperowanie, ewentualne wykonanie przez drużyny, pomysłowość.

Mundury (p. rozk. Kom. Złotu L. 6) i wyprawa osobista chłopców: jednolitość, własność, porządek, estetyka, ewentualnie samodzielne wykonanie.

C) Urządzenie się w obozie: czystość, ład, porządek, nienadmierne zdobienie; ognisko, kuchnia, gotowanie, przechowywanie i wydawanie wody i jedzenia, dół na śmiecie, inne urządzenia; pomysłowość.

D) Służba w obozie: zachowanie się w życiu obozowym całej drużyny, sprawność, nastrój; apteczka, służba sanitarna; administracja, w szczególności kasa i kronika.

4. Kd. Podobozu za każdy punkt A—B—C—D wystawia drużynie ocenę według skali od 1 do 10, przyczem sumując oceny, uznaje drużyn za:

bardzo dobre — suma punktów 40 do 31,

dobre — suma punktów 30 do 21

dostateczne — suma punktów poniżej 21.

5. Kdy Podobozów składają Komisarzowi Obozownictwa **wieczorem 16 lipca** spawozdanie z klasyfikacji obozów według wzoru patrz str. 60.

7. Ostateczna klasyfikacja ogólna - polska obozów zostanie przez Komisarza Obozownictwa ukończona w **poniedziałek 22 lipca** i ogłoszona przez Kdta Złotu.

PODOBÓZ, _____ HARCE Z OBOZOWNICTWA

Chorągiew	Miejscow.	Drużyna	Oceny				Suma ocen	Klasyfikacja obozu
			A	B	C	D		
Krakowska	Tarnów	4-ta im. Zawiszy	6	10	10	8	34	bardzo dobry
Data		Podpis Kdta Podobozu						

Harce Wodne

I. Drużyny i zastępy żeglarskie, uczestniczące w Zlocie, podlegają służbowo i gospodarczo Komendantom Podobozów, w zakresie wodnych harców, Komisarzowi Harców Wodnych.

Za drużynę (zastęp) żeglarską jest uważana w obozie zlotowym

jednostka, która spełnia następujące warunki:
1) składa się z harcerzy w wieku powyżej 15 lat,

2) jest jednolicie umundurowana, zgodnie z rozkazem Komendanta Zlotu,

3) posiada na Zlocie tabor wodny (niekoniernie własny) mieszczący przynajmniej połowę jej uczestników Zlotu.

II. Drużyny i zastępy żeglarskie nie spełniające powyższych warunków mogą być wykluczone przez Komisarza Harców Wodnych od udziału w zajęciach wodnych i wtedy obowiązującym je będzie ogólny program harców Zlotu harcerzy.

Drużyny i zastępy żeglarskie nie biorą na Zlocie udziału w biegach, zawodach i ćwiczeniach drużyn lądowych. Drużyny i zastępy żeglarskie odbywają natomiast ćwiczenia i zajęcia wodne.

W zakres harców wodnych wchodzi:

1) dwudniowa wycieczka kajakowa, której celem jest dokładne zbadanie szlaków wodnych w okolicy Spawy. Wycieczka odbędzie się w tych samych terminach, co wycieczki danego podobozu,

2) żeglarski bieg z przeszkodami, na który złożą się ćwiczenia z techniki żeglarskiej, a obejmujący zawody o najlepszy kajak typu „h”,

3) ogólne ognisko żeglarskie, do którego poszczególne drużyny i zastępy przygotowują oryginalne występy,

4) propagandowe zbiorowe popisy żeglarskie,

5) wykonanie straży wodnej w podobozach z ramienia Komisarza Bezpieczeństwa Zlotu Harcerzy.

6) nauczanie pływania członków drużyn lądowych przez drużyny i zastępy żeglarskie, łącznie z akcją P. Z. Pływackiego.

7) konkurs „Zdobywców Mórz“.

Do konkursu „Zdobywców Mórz“ wchodzi:

a) historia drużyny — zastępu, spisana na 1 arkuszu kancel. papieru, w której winny być uwzględnione wyniki pracy społecznej drużyny,

b) tabor i jego utrzymanie na Zlocie,

c) obozownictwo na Zlocie,

d) popisy przy ogniskach i na arenie,

e) wyniki wycieczki i biegu żeglarskiego,

f) ilość harcerzy, nauczonych przez drużynę (zastęp) pływania na Zlocie.

Ogniska i pokazy

I. Wytyczne ogólne i programowe:

1. Ogniska i pokazy dają sposobność wykazania się inicjatywą i pomysłowością we wszystkich dziedzinach harców; zarówno większe i mniejsze zespoły, jak i poszczególni nawet harcerze mogą demonstrować swą sprawność, techniczny i artystyczny dorobek, harcerskie wszechstronne wyrobienie.

Inne działy harców (wycieczka, bieg, „technika“) mają programy układane w całości

„z góry“ i dają uczestnikom sposobność wykazania inicjatywy i pomysłowości głównie w zakresie wykonania zadań, obmyślanych przez Główny Komisarjat Harców. Pokazy i ogniska dają sposobność wykazania inicjatywy i pomysłowości także w zakresie planowania, obmyślania i organizowania różnych działów zajęć harcerskich i to na poziomach od zastępu do Chorągwi.

Inne działy harców złotych mają wybitnie charakter „techniczny“. I w pokazach „technika“ szeroko pojęta znajdzie swój wyraz. Jednakże ogniska i pokazy umożliwiają dopełnienie harmonijne treści przeżyć złotych, przez upamiętnianie dorobku Harcerstwa w zakresie kultury duchowej, postulatów nowych na przyszłość i harcerskich metod ich realizacji.

2. Pozostawiając zasadniczo dużą swobodę w organizowaniu ognisk i pokazów złotych, Komenda Zlotu kładzie nacisk na.

a) wprowadzanie możliwie nowych pomysłów, zarówno w zakresie treści demonstrowanych (dbałość o uwzględnianie w pokazach możliwie wszystkich działów harcerskich) jak i co do form, np. przedstawienia na oczekaniu organizowane, zbiorowe recytacje, inscenizacje piosenek);

b) staranie się o odpowiedni poziom treści pokazów, z unikaniem wulgarności;

c) dbałość o estetykę i poziom artystyczny, gdzie to tylko możliwe;

d) wykorzystywanie pokazów jako środka oddziaływania ideowego i propagandy (insceni-

zacje z historii harcerstwa, obrażowanie postulatów ideowych i harcerskich środków ich realizowania).

3. Przy opracowywaniu programów ognisk należy dążyć, aby hasło, pod którym ognisko jest organizowane, przejawiało się we wszystkich punktach programu (śpiewy, pokazy, gawęda). Ognisko powinno stanowić możliwie harmonijną całość, przenikniętą jakąś myślą przewodnią.

Zarówno w pokazach, jak w piosenkach nie powinno być przeskoków od treści poważniejszej do jaskrawie humorystycznej.

4. Humor — niech go będzie najwięcej — oczywiście będzie h a r c e r s k i; rewjowych piosenek, dowcipów i kawałów unikajmy.

5. Czas trwania pokazu jednego zespołu zasadniczo 5 — 10 minut; pokazy masowe lub szczególnie wartościowe mogą być dłuższe, o czym decyduje zatwierdzający program. Wykonanie sprawne, żywe, pobudzające zainteresowanie widza. Tempo. Pauzy między pokazami jak najkrótsze.

6. W dzień otwarcia Zlotu pokazy popołudniowe na arenie rozpoczną się od przeglądu.

II. OGNISKA.

A. Podział ognisk.

11.VII.35 r. czwartek ogniska drużyn,

12.VII.35 r. piątek, ogniska podobozów i Ognisko Głównego Komisarjatu Harców,

13.VII.35 r. sobota, centralne ognisko, poświęcone dorobkowi ubiegłego 25-cio lecia i Złotowi (organizuje Podobóz Nr 1 Chor. Warszawska).

14.VII.35 r. niedziela, wielkie ognisko centralne z udziałem harcerek i harcerzy, organizuje Komisarz Pokazów.

15.VII.35 r. poniedziałek, ogniska podobozów, wzgl. chorągwi, hufców i drużyn.

16.VII.35 r. wtorek, ognisko centralne, poświęcone braterstwu skautów całego świata, organizuje podobóz Nr. IV. (Chor. Lwowska).

17.VII.35 r. środa, ognisko centralne, poświęcone harcerzom polskim zagranicą, organizuje Podobóz Nr. VIII (Chor. Poznańska).

18.VII.35 r. czwartek, ogniska podobozów, wzgl. chorągwi, hufców i drużyn.

19.VII.35 r. piątek, ognisko, poświęcone starszemu harcerstwu, organizuje Podobóz Nr. 1 (Chor. Warszawska).

20.VII.35 r. sobota, ogniska podobozów, wzgl. chorągwi, hufców i drużyn.

21.VII.35 r. niedziela, ogniska podobozów, wzgl. chorągwi, hufców i drużyn.

22.VII.35 r. poniedziałek, ogniska podobozów, wzgl. chorągwi, hufców i drużyn.

23.VII.35 r. wtorek, ognisko centralne, (Zamknięcie Zlotu) poświęcone przyszłości Harcerstwa, organizuje Podobóz Nr. II (chor. Krakowska).

W ogniskach centralnych biorą tylko udział (poza Podobozem organizującym) delegacje Podobozów i zainteresowanych grup np. zagranica, starsi harcerze, i t. p. Maksimum osób w delegacji z Podobozu wynosi 100 osób. Jednocześnie we wszystkich Podobozach tego samego dnia odbywają się ogniska na ten sam temat, organizowane przez Komendy Podobozów.

III. Arena i teatr

1. **Arena** — boisko 120×60 m., dokoła las wysokopienny, z jednej strony na dłuższym boku trybuny. Megafony.

2. **Teatr**. Sala kryta 120×50 m. scena 30×20 m., doskonała akustyka, światło elektryczne.

Ogólne wytyczne organizacyjne.

Czas zajęć: 15 — 16,30.

Teatr 17 — 19; ogniska 20 — 22 (przesunięcia godzin w dniach otwarcia i zamknięcia Zlotu).

3. **Wypełnienie programu.** a) Za wypełnienie programu, areny, teatru, odpowiada Komendant Podobożu, mającego w tym dniu w programie ogólnym pokazy (litera P w planie harców p. tabela). Za programy ognisk odpowiadają komendanci jednostek organizujących. Z ogniska na arenie, jeśli nie jest inaczej ustalone, korzysta podobóz mający tego dnia pokazy (P — w planie harców).

b) Komendant właściwego podobozu zatwierdza program pokazów, ułożony przez referenta pokazów, i przesyła go w przeddzień do godziny 19 do wiadomości Komisarza Pokazów, który może zażądać zmian.

d) Program pokazów w dniach 21 i 23.VII układa komisarz Pokazów, przy współpracy referentów pokazów w Podobozach; zatwierdza Komendant Zlotu Harcerzy.

c) Program ognisk i pokazów, zorganizowanych przez poszczególne podobozы, może obej-

mować punkty wystawiane przez zespoły z innych podobozów („wymiana przyjacielskich usług“).

e) Obsługę areny obejmuje Chorągiew Wileńska, obsługę teatru Chorągiew Zagłębiowska, obsługę ognisk centralnych Chorągiew Wołyńska.

f) Chorągiew obsługująca, odpowiada za przydzielone urządzenia i rekwizyty organizuje kierownictwo administracyjne i służby porządkowej. Dodatkową służbę porządkową przydziela za każdym razem podobóz, wykorzystujący dany teren pokazów, a w razie potrzeby także podobóz, pełniący w tym dniu służbę.

g) Odprawy referentów pokazów w celu zestawienia pokazów centralnych, organizowania pomocy wzajemnej podobozów w wypełnieniu czasu pokazów załatwienia spraw gospodarczych, pokazów etc. oraz krytycznego omawiania pokazów poprzednich, odbywają się codziennie w godzinie oznaczonej.

V. PIEŚNI.

1. Ustala się następujący wykaz pieśni, zaleconych do nauczania się na Zlot. Pieśni grupy I, II i III powinny umieć śpiewać wszystkie drużyny zlotowe, z grup IV, V i VI należy umieć oznaczone gwiazdką, inne w miarę możliwości. (Liczby rzymskie oznaczają śpiewnik, arabskie stronicę).

Śpiewniki: I. K. Hławicka, 75 polskich pieśni marsz., Katowice 1931. Cena 2.40.

II. R. Heising. „Cześć polskiej ziemi“, Poznań 1933 (104 pieśni).

III. J. Zwolakowska, „Nasze pieśni“, Katowice, 1934, „Na Tropie“ (31 pieśni).

IV. O. M. Żukowski, „Czuwaj“, (111 pieśni),
Łwów, Państwowe Wydawnictwo Książek Szkol-
nych.

V. J. Braun, „Nasze harce“, Wilno, 1932
(wyczerpane).

I. Pieśni religijne.

1. Bogurodzica.
2. Kiedy ranne. IV. 7
3. Wszystkie nasze IV. 8. 2. i 3 śpiewa się bez
powtarzania dwóch ostatnich wierszy poszcze-
gólnych zwrotek.
4. O Panie Boże. III. 21.
5. Ojciec z niebios.
6. Kto się w opiekę.

II. Hymny i pieśni patriotyczne. -

1. Jeszcze Polska. II. 9.
2. Boże coś Polskę II. 10.
3. Rota IV. 21.
4. Warszawianka. I. 22.
5. Nasz Bałtyk I. 48.
6. Pierwsza Brygada.
7. Stańmy bracia wraz.

III. Harcerskie.

1. Wszystko co nasze (melodja H. Sיעiń-
skiego III).

2. Święta miłości (melodja Sawickiego)

III.

3. Płonie ognisko V.12 (pierwszą zwrot-
kę bez refrenu śpiewa się przed gawędą), po-
zatem całość, wraz z „Kawał chleba do plecaka“,
jako piosenkę pokazową.

4. Myśmy przyszłością II/27.
5. Przy ognisku gwarzy.
6. Po całej Polsce III.50.

7. Już lipa roztula II.129.

8. Już z ogniska.

9. Pionierzy (Brauna) V.

10. Jak dobrze nam („Na Tropie“, zeszyt
I nut.).

11. Skauci całego świata IV. 113.

12. Bracia skauci.

IV. Żołnierskie.

1. Jak to na wojence ładnie - I. 79.
2. Maki Niewiadomskiego.
- *3. Wizja szyldwacha.
- *4. Czy w radzie czy w zwadzie.
5. Rozkwitwały pęki.
6. O mój Rozmarynie I. 85.
- *7. Największy pan na ziemi.
8. A gdy hejnały.

V. Ludowe i o charakterze ludowym.

1. Kupiłem se I. 66; 2. Przez wodę konicz-
ki. *3. Czego ty dziewczyno. *4. Ho, daleko (Czaj-
ki). 5. Wedle mego ogródeczka. 6. Hej tam pod
lasem. *7. Hej, hej, ojciec atamanie. 8. Czerwone
jabłuszko. 9. Za górami za lasami. 10. Góralu.
*11. Czerwony pas. 12. Idzie Maciek. 13. Ty ze
mnie sydzis. 14. Wilija. 15. Żal, żal. *16. A gdy
będzie słońce i pogoda.

VI. Różne.

1. Ostatni mazur.
- *2. Czy to w dzień (pieśń flisaków).
3. Uplywa szybko życie IV. 144.

Teksty i melodje piosenek w formie usta-
lonej dla uzgodnienia w całym Związku, zostaną
opracowane i opublikowane specjalnie.

Konkurs pieśni.

W czasie Zlotu odbędzie się konkurs pieśni.
Warunki ogłosi się później.

P. K. O.

PEWNOŚĆ — ZAUFANIE

EKSPOZYTURA W SPALE

Wydawanie
nowych książeczek
oszczędnościowych, zwykłych
i premjowanych.

Wpłaty oszczędnościowe.

Wpłaty oszczędnościowe doraźne.

Wpłaty czekowe.

Wymiana walut obcych.

I n f o r m a c j e.

**Ekspozycja P. K. O. mieści się
na terenie dzielnicy handlowej
ZŁOTU HARCERSKIEGO.**

O CZEM KAŻDY NA ZŁOCIE WIEDZIEĆ POWINIEN

Alkohol.

Wódki i wina nie są dopuszczone do sprzedaży w sklepach złotych; w drodze wyjątku dla gości cywilnych i skautów zagranicznych których nie obowiązuje abstynencja będzie w sprzedaży piwo.

Auta, motocykle, rowery.

Samochody, motocykle i rowery należące do harcerzy uczestników Złotu nie potrzebują żadnych specjalnych pozwoleń do kursowania po terenie obozu, byleby się trzymały przeznaczonych do jazdy ulic. Wszystkie inne mechaniczne środki lokomocji winny wykupić odpowiednie bilety.

Bank.

Na terenie Złotu będzie Bank, który załatwia wszelkie manipulacje pieniężne, zmianę, wysyłkę i przyjmowanie gotówki, przekazy i zlecenia.

Cisza nocna.

Cisza nocna obowiązuje wszystkich z wyjątkiem komendy i służbowych; w każdym razie

jednak należy zachowywać się cicho przy przechodzeniu przez ulice złotowe nie hałasować i nie zakłócać spokoju śpiących.

Pałac pana Prezydenta Rzplitej i najbliższa okolica nie należą do terenu zlotu, przechodzenie więc przed gankiem jest wzbronione.

Elektryczność.

Przewody elektryczne zawierają prąd o wysokim napięciu, grożącym śmiercią, nie wolno więc włączyć na słupy, samym majstrować przy przewodach, budować namiotów i jakichkolwiek urządzeń pod drutami.

Film.

Zlot w Spale będzie filmowany dla całej Polski. Nakręcone zostaną fragmenty do filmu historycznego — XXV-lecia, film harcerza i t. d. Gdy będą filmować — nie robić zbiegowiska, ani specjalnie nie pozować do obiektywu. Zachować się prosto i naturalnie, nie stroić grymasów.

Fotografowanie

na Zlocie jest najgoręcej zalecone. O tem jak fotografować, oraz o konkursach z nagrodami za najlepsze zdjęcia poinformuje Sekcja filmu i fotografii, mająca stoisko na Wystawie Złotowej. Fotografje ze Zlotu będą do nabycia w kioskach w dzielnicy handlowej Zlotu.

BLOK HARCERSKI WEDŁA

doskonała mleczna czekolada

Gazety i czasopisma

polskie i zagraniczne znajdziecie w kiosku „Ruchu“ w dzielnicy handlowej.

Handel.

Całkowity handel zgrupowany jest wyłącznie w dzielnicy handlowej. Są tam wszystkie sklepy, warsztaty i urzędnia, cukiernie, restauracje i miejsca rozrywkowe. Handel na terenie podobozów jest bezwzględnie wzbroniony.

Hotele.

Goście przyjeżdżający na zlot na parę czy kilka dni zamieszkać mogą w złotowym hotelu „Pod zieloną Sosną“ w którym za cenę 1 zł. otrzymają łóżko z pościelą i wodę do mycia. Gość zlotu obowiązują przepisy porządkowe jak uczestników.

Kąpiel, mycie się.

Mycie się i kąpiel odbywa się wyłącznie na Pilicy. Mycie się pod kranami i przy studniach wzbronione. Miejsca na kąpiel wskażą Komendanci Podobozów, oni też ustalą godziny kąpieli i zapewnią warunki bezpieczeństwa, wykozystując w tym celu również posterunki policji złotowej.

RULONY (DROPSY) ANANASOWE WEDŁA

Kino zlotowe

obliczone na 2000 osób, mieści się w Hali Wystawy i wyświetla wieczorem i na specjalnych porankach (bliżej szczegóły w „Wieściach Złotowych“) najlepsze obrazy krajowej i zagranicznej produkcji, aktualności i dodatki, filmy harcerskie i skautowe.

Kucharze.

Wszyscy kucharze i cała służba kuchenna musi mieć białe fartuchy często prane i zmieniane. Porządku i zachowania warunków higienicznych w kuchniach obozowych pilnować będą złotowe władze sanitarne.

Łączność na zlocie.

Sieć łączności na Zlocie organizuje Komisarz Łączności Złotu, któremu podlega Komisarjat Łączności. Sieć łączności Złotu dzieli się na:

- a) sieć łączności Komendy Złotu Harcerzy,
- b) sieć megafonowa Komendy Złotu Harcerzy,
- c) sieć wewnętrzna Podobozów,

Sieć łączności Komendy Złotu Harcerzy składa się z sieci telefonicznej, radjotelegraficznej i z sieci gońców.

Sieć telefoniczna Komendy Złotu obejmuje centralę Komendy Złotu, do której dołączone są:

„TOFFI DE LUXE“ WEDLA

- a) centrale Podobozów,
- b) stacje telefoniczne organów Komendy Złotu.

Centrala każdego Podobozu obejmuje następujące stacje telefoniczne:

- a) Komenda Podobozu,
- b) ambulans,
- c) kwatermistrzostwo,
- d) rozmównica.

Służbę łączności na Zlocie pełnić będą plutony łączności, które utworzą Hufiec Plutonów Łączności. Obsługę Centrali Komendy Złotu Harcerzy, sieci megafonowej i sieci radjo pełnić będzie drużyna specjalistów w składzie: 1) zastęp telefonistów, 2) zastęp telemechaników 3) zastęp rajotelegrafistów.

Maszty główny zlotu.

Maszty główny Złotu znajduje się na skrzyżowaniu drogi wiodącej z dworca kolejowego i od podobozów. Warta honorowa, którą pełnią kolejno wszystkie chorągwie jest wyrazem czci jaką harcerstwo żywi dla swych barw narodowych. Harcerze przechodzący przed masztem głównym oddają honory.

Ogniska

odbywają się codziennie w podobozach. Każdego dnia jest inne hasło na ognisko. Oprócz ognisk

KJOSK WEDLA
w dzielnicy handlowej

Ceny fabryczne

podobozowych są ogniska centralne w których biorą udział delegacje wszystkich podobozów. Ogniska centralne są 13, 14, 16, 17 i 23 lipca. Plan tych ognisk znajdziecie w dziale o harcach.

Pokazy na ognisko zgłaszać trzeba Komisarzowi ognisk swego podobozu już zaraz po przyjeździe tak, aby mogły się one znaleźć w programie oficjalnym, który opracowuje Komisarz Ognisk Złotu Harcerzy.

Orkiestry.

Wszystkie orkiestry przybywające na Złot zgłaszają się w siedzibie Komisarzatu Reprezentacji. Podczas całego trwania Złotu kolejno pełnią służbę. Orkiestra reprezentacyjna Złotu jest stale na służbie i bezpośrednio podlega Komisarzowi Reprezentacji; orkiestry służbowe podlegają Komisarzowi Reprezentacji tylko podczas swych dyżurów.

P. K. O. na Zlocie.

Ekspozytura P. K. O. mieści się na terenie dzielnicy handlowej i załatwia następujące czynności:

Wydawanie nowych książeczek oszczędnościowych.

Wpłaty i wypłaty oszczędnościowe.

Wpłaty czekowe.

Wymiana walut obcych.

Informacje.

SPECJALNOŚĆ WEDŁA: „Toffi de Luxe“.
luksusowy cukierek śmietankowy.

Poczta.

Urząd pocztowy znajduje się w dzielnicy handlowej. Czynny jest od godz. 8 rano do 20. Przyjmuje i odbiera listy zwykłe i polecone. Paczki, telegramy, listy pieniężne, i wartościowe. Skrzynki do listów umieszczone są przy komendach podobozów, przy drodze głównej w dzielnicy handlowej. Listy wyjmują się i doręcza 3 razy dziennie. Listy doręcza się komendom podobozów, które zajmują się dostarczaniem jej do drużyn. Listy polecone i pieniężne należy podejmować osobiście w Urzędzie Pocztowym. Do podobozu dostarcza się tylko zawiadomienie o nadejściu przesyłki. Telegramy doręcza się bezpośrednio adresatowi. W Urzędzie Pocztowym znajduje się biuro przesyłek niedoręczonych, które ogłasza stale listę niedoręczonych listów i przesyłek i wskazuje powody niedoręczenia.

Policja. Służba bezpieczeństwa.

Służbą bezpieczeństwa Złotu Harcerzy kieruje Komisarz Służby Bezpieczeństwa, któremu podlega Komisarz Służby Bezpieczeństwa oraz oboźni w podobozach z personelem pomocniczym.

Służba bezpieczeństwa całości dzieli się:

1. służba policyjno-obozowa,
2. służba ochronna,
3. straż pożarna,
4. straż rzeczna,

„ANANASKI“ WEDŁA

lubione cukierki znawców

5. służba informacyjna,

6. referat rzeczy znalezionych,

Służba Bezpieczeństwa powołana jest do utrzymania ładu, porządku i karności na terenie obozu Złotu Harcerzy.

Każdy harcerz ze Służby Bezpieczeństwa działa w imieniu Komendanta Złotu Harcerzy i każdy wezwany przez członka Służby Bezpieczeństwa — winien zatrzymać się i na żądanie wylegitymować się.

Organy Służby Bezpieczeństwa mają za obowiązek przestrzeganie wprowadzenia w życie rozkazów i zarządzeń Komendanta Złotu Harcerzy odnośnie regulacji porządku, ochrony mienia i życia osób, przebywających na terenie obozu.

Psy.

Przywożenie psów jest dozwolone oczywiście za zachowaniem przepisów sanitarnych co do wywozu psów. Właściciel psa jest odpowiedzialny za wszystkie szkody jakie pies może uczynić.

Publiczność w obozie.

Publiczność zwiedzać może obozy zlotowe w dniach: 15, 20, i 21 lipca przez cały dzień oraz w innych dniach w czasie od 15 do 22 lipca obóz złotu harcerzy w godzinach od 12-ej.

Przejazdy na teren Spały organizuje Liga Popierania Turystyki za pośrednictwem Biura Podróży „Orbis“, które to biuro wydaje również zniżki kolejowe i udziela informacji.

JASNA MLECZNA W E D Ł A

ulubiona czekolada sportowców

Transmisje radiowe z obozu (program).

14 lipca

początek o godz. 10 — otwarcie Złotu, przemówienie Pana Ministra Kościałkowskiego, Msza św. z kazaniem.

g. 10,30. Otwarcie Wystawy harcerskiej, przez Pana Prezydenta, przemówienie dha woj. Grażyńskiego — speaker red. Bochdziewicz,

11 — 11,57. transmisja Wielkiej Defilady Harcerskiej — speaker hm. Z. Dziekoński,

godz. 18 — 18,20. chwilka z obozu Złotowego — speaker red. Bochdziewicz, 21 — 21,45, transmisja Ogniska poświęconego pamięci Marszałka i poległych harcerzy.

15 lipca.

godz. 6,30 — 7,20, Obóz się budzi — pobudka, Kiedy ranne, gimnastyka, mycie, śniadanie. — Speaker kpt. Dobrowolski.

godz. 15 — 15,15. Fragment biegu harcerskiego — speaker hm. Z. Dziekoński,

godz. 21,30 — 22. Ognisko harcerskie,

godz. 16 — 16,15. Reportaż z wystawy — hm. J. Sosnowski.

16 lipca.

godz. 18 — 18,30. Wędrowka z mikrofonem po obozie.

godz. 21,30 — 22. Ognisko skautów zagranicznych — prowadzi hm. Z. Dziekoński

RULONY (DROPSY) ANANASOWE W E D Ł A

Restauracje i cukiernie

mieszczą się w dzielnicy handlowej. Całodzienne utrzymanie kalkuluje się w sumie około 3 zł.

Pozdrowienia.

Na zlocie stosujemy zasadę — pozdrawiamy pierwsi starszych, wśród równych, pierwszy pozdrawia — grzeczniejszy. Poza tem zawsze pierwsi pozdrawiamy cudzoziemców.

Służba zdrowia.

Służbą zdrowia Zlotu Harcerzy kieruje Naczelny Lekarz Zlotu Harcerzy, któremu podlegają lekarze podobozów wraz ze swym personelem pomocniczym.

Każdy podobóz ma zorganizowaną swoją służbę zdrowia. W skład jej wchodzi 1 lekarz i 3 patroly sanitarne (po 3 ludzi z noszami).

Każdy podobóz posiada ambulatorjum lekarskie umieszczone w specjalnym namiocie z wywieszonym godłem czerwonego krzyża. Godziny przyjęć w ambulatorjach:

W ambulatorjum dyżuruje przez całą dobę patrol sanitarny.

Do zadań służby zdrowia w czasie Zlotu należy: 1) należyty dobór uczestników Zlotu pod względem zdrowotnym, 2) stały nadzór nad stosowaniem higieny w całym życiu obozowym i w sprawach Zlotu, 3) udzielanie pomocy i opieki lekarskiej tym uczestnikom Zlotu, którzy zapadli

BLOK HARCERSKI WEDŁA

doskonała czekolada turystyczna

na zdrowiu lub ulegli uszkodzeniu ciała w czasie trwania Zlotu, 4) fachowa ocena harców, popisów i prac z dziedziny ratownictwa i służby ambulansowej.

Sygnaly

podają tylko Komendy podobozów, one też określają formę i terminy tych sygnałów.

Szkło.

Szkła i wszelkich odpadków nie wolno rzucać na drogę ani na teren obozów, należy natomiast zakopywać.

Śmiecie.

Śmiecie i odpadki należy palić.

Tytoń

palenie tytoniu jest zasadniczo dla gości dozwolone, Komenda Zlotu zwróciła się z apelem do zwiedzających oraz skautów zagranicznych aby w miarę możliwości powstrzymywali się od palenia na terenach podobozowych. Sklep z wyrobami tytoniowymi znajduje się w dzielnicy handlowej.

Ubikacje

powinniśmy utrzymywać w idealnej czystości. Należy pamiętać że czystość ich będzie dowodem naszej kultury obozowania.

Wodociągi.

1. Nie wolno kopać dołów w pobliżu rur wodociągowych — odległość najmniejsza 3 m.

IRYSY WEDŁA

niezrównane w smaku

2. Na urządzeniach czerpalnych (stojakach z kranami, studniach i t. p.) nie wolno wieszać ubrań, naczyń, i t. p. przedmiotów.

3. Nie wolno zostawiać otwartych kranów wodociągowych ze względu na konieczność oszczędzania wody.

4. Resztek jedzenia nie należy wylewać w pobliżu stojaków wodociągowych, gdyż to powoduje zamulenie dolów chłonnych.

Pod studniami nie wolno się myć samemu ani myć naczyń.

5. W wypadku uszkodzenia urządzeń wodociągowych: rurociągu, kranów lub studzien nie wolno naprawiać ich samemu, a należy o każdym takim uszkodzeniu zawiadomić pogotowie techniczne wodociągowe. (Podobóz Nr. 8, Stacja Pomp).

8. Wzbronione są wszelkie samowolne przeróbki urządzeń wodociągowych.

Wypadki.

Wszystkie wypadki i incydenty zgłaszają natychmiast najbliższemu posterunkowi policji zlotowej lub telefonicznie Komisarjatowi Bezpieczeństwa. W wypadku wybuchu pożaru wszystkie drużyny zbierają się natychmiast w swych obozach i oczekują rozkazów. Należy zachować spokój i jaknajlepszą wolę współpracy z organami bezpieczeństwa i straży pożarnej.

Wystawa Złotowa.

Wystawa pod nazwą „Harcerstwo w ciągu ćwierćwiecza i dziś“ odbędzie się w Spale w okresie Złotu i składać się będzie z dwóch działów.

I. Harcerki i harcerze w służbie;

II. Cztery przekroje przez Harcerstwo. Dział „Harcerz w służbie“ przedstawia sylwetkę ideową harcerza, jako wynikającą ze stosowania różnych metod harcerskich oraz służbę społeczną harcerza w postaci różnorodnych prac podejmowanych przez drużyny dla innych.

Dział II-gi dzieli się na: historyczny i „Harcerstwo dzisiejsze“.

W dziale historycznym są przedstawione 4 okresy rozwoju harcerstwa: konspiracyjny, wojenny, powojenny i okres ostatni — ofensywy wszsz.

Dział „Harcerstwo dzisiejsze“ stanowi serię rozrostu i dorobku Harcerstwa, jako organizacji i obejmuje wszystkie dziedziny życia harcerskiego, ujęte w płaszczyźnie przekroju przez Harcerstwo dzisiejsze.

Wystawa mieści się w hali obok areny i otwarta jest codziennie.

Zamiany (Change)

zasadniczo dopuszczalne, pamiętać tylko należy, aby wartość rzeczy zamienianych była sobie równa, nie można wykorzystywać nieświadomości zagraniczników. Niedopuszczalne jest czendzowanie krzyżów. Zamienionych oznak cudzoziemskich i szczegółów munduru nosić nie wolno.

Zieleń i kwiaty.

Trawniki, zieleń i cała roślinność Spały jest oddana opiece harcerzy. Pamiętajcie, że po tem jak zostawimy Spałę będą nas ludzie sądzić.

Nie wolno bezwzględnie wycinać żadnych drzew, krzewy tylko wyjątkowo za specjalnem pozwoleniem Komendanta Podobozy.

Znaczek złotowy

wydała Komenda Zlotu, jest to reprodukcja oznaki złotowej z tem, że Lilja skomponowana jest z listów. Znaczek jest wprowadzony w cenie 1 i 5 gr. Do każdego listu, kartki, biletu, rachunku, kwitu i t. d. powinno się naklejać nasz znaczek. Nie może wyjść nic ze zlotu co nie miałyby naszej nalepki.

Zwierzyna.

Lasy Spalskie odznaczają się bogatym zwierzostanem, wprowadzie przed samym Zlotem dzicy mieszkańcy puszczy zostali specjalnie wypłoszeni i przepędzeni do innych rezerwatów leśnych, to jednak mimo tego będziecie mieli nieraz okazję spotkać sarnę, bażanta czy zająca. Pamiętajcie wtedy o prawie harcerskiem, które nakazuje kochać przyrodę i odnoście się z przyjaźnią do swych leśnych sąsiadów.

Żmije.

Nietylko zający i saren jest dużo w Spale, nie brak też jest i żmij i to jadowitych, pamiętajcie więc że w stosunku do tych zwierząt nasza uprzejmość nie obowiązuje, starajcie się więc zabijać każdą spotkaną żmiję a w razie wypadku

PAMIĘTAJCIE O KONKURSIE P. K. O.

ukąszenia zgłosić się natychmiast do ambulansu po zastrzyk.

Co zrobiono dla Zlotu?

Prace przygotowawcze do Zlotu wyrażają się łącznie w wielkiej sumie wysiłku uwiecznionego naprawdę poważnym efektem, pomyślcie, że dla stworzenia wygodnych warunków obozowania, zbudowano 3 nowe mosty i 9 kładek przez Pilicę, przeprowadzono 5 i $\frac{1}{2}$ km. nowej szosy, w dzielnicy handlowej postawiono 46 pawilonów, wzniesiono 18 magazynów i 95 latryn, przeprowadzono 6 i $\frac{1}{2}$ km. linii elektrycznej, 36 km. linii telefonicznej, wkręcono 163 studzien, przeprowadzono 4 i $\frac{1}{2}$ km. rur wodociągowych, przygotowano wspianą wystawę harcerską, zbudowano ciemnie fotograficzne; stworzono hotele, magazyny i wiele, wiele innych niezbędnych urządzeń.

SPRAWY ŻYWNOŚCIOWE.

Jednostkę gospodarczą na Zlocie stanowi drużyna z 32 chłopców. Wszystkie produkty dowożone będą codziennie do magazynów podobowych w dwóch terminach: do godz. 5-tej i do 7-jej rano. Podobozy wydają produkty drużynom. W miarę możliwości produkty pakowane będą w porcjach na jednostkę gospodarczą. Mięso wydawane będzie w porcji łącznej na zupełne i drugie danie.

Wartość kaloryczna każdego dnia 4 — 5 p. kal. Według poniższego jadłospisu wydawane będą porcje. Stosowanie dosłowne jadłospisu nie jest obowiązkowe.

Porcja zasadnicza.

700 gr. chleba pytl,
75 gr. masła,
120 gr. cukru,
0,5 l. mleka,
15 gr. kawy lub 10 gr. kakao,
1 gr. herbaty,
220 gr. mięsa z kością,
20 gr. włoszczyzny,
600 gr. ziemniaków,
25 gr. soli,
30 — 50 gr. tłuszczu i słoniny,
250 gr. jarzyny świeżej,
100 — 120 gr. mąki, kaszy, lub makaronu,
0,5 — 1 jajka.

Jadłospis Złotu Harcerzy.

1. Kawa, chleba z masłem.
Chleb z masłem, jajko.
Krupnik, befszytk z kartoflami i buraczkami, herbata.
Makaron ze słoniną, herbata, chleb z masłem.
2. Kakao, chleb z masłem.
Chleb z masłem, ser.
Grochówka, jaja sadzone w sosie śmietanowym, kartofle, kompot.
Kasza perłowa ze słoniną, herbata, chleb z masłem.
3. Kawa, chleb z masłem.
Chleb z masłem i rzodkiewki.
Kapuśniak z kartoflami, kotlety siekane z makaronem, herbata.

- Naleśniki, herbata, chleb z masłem.
4. Kakao, bułki z masłem.
Chleb z masłem, jajko.
Zupa pomidorowa z ryżem, pieczeń z kartoflami i kalafior, galaretką.
Herbata, chleb z masłem i szynką.
5. Kawa, chleb z masłem.
Chleb z masłem i serem.
Kartoflanka ze śmietaną, kotlet wieprzowy z kapustą i makaronem, herbata.
Kasza gryczana ze słoniną, herbata, chleb.
6. Kakao, chleb z masłem.
Chleb z masłem i miodem,
Grochówka, gularz, kartofle, fasolka zielona, czarne jagody z cukrem.
Łazanki, herbata, chleb z masłem.
7. Kawa, chleb z masłem.
Chleb z masłem, ser.
Rosół z makaronem, sztukamięs z białym sosem, kartofle, ogórek kiszony, herbata.
Fasola ze słoniną, herbata, chleb z masłem.
8. Kakao, chleb z masłem.
Chleb z masłem, jajko.
Zupa grzybowa, pieczeń wołowa, makaron, buraczki, kompot.
Racuszki kartoflane, herbata, chleb z masłem.- 9. Kawa, chleb z masłem.
Chleb z masłem, ser.
Boćwinka z kartoflami, jajecznicą z makaronem, budyń.
Kasza gryczana ze słoniną, herbata, chleb z masłem.

10. Kakao, chleb z masłem.
Chleb z masłem, miód.
Zupa jarzynowa, kotlet wieprzowy, kartofle,
kapusta, herbata.
Kluski kładzione z sosem pomidorowym,
herbata, chleb z masłem.
11. Kakao, bułki z masłem.
Chleb z masłem, jajko.
Zupa pomidorowa, pieczeń z kartoflami
i mizerja, galaretka.
Kawa, chleb z masłem.
12. **Dzień biegowy.**
Herbata, chleb z masłem i szynką.
Chleb z masłem, jaja.
Krupnik, gularz, makaron, marchew, her-
bata.
Herbata, chleb z masłem.
13. **Wycieczka I dzień.**
Herbata z mlekiem skondensowanym, chleb
z masłem, ser.
Chleb z masłem, jaja.
Buljon z kaszką krakowską, mięso w kon-
serwie, kartofle.
Makaron ze słoniną, herbata, chleb z ma-
słem.
14. **Wycieczka II dzień.**
Herbata, chleb z masłem, ser.
Chleb z masłem, jaja.
Zupa w kostce, konserwa mięsna, makaron,
kompot.
Kasza gryczana ze słoniną, herbata, chleb
z masłem.
Na wycieczkę podobozu wydana będzie
w przeddzień porcja sucha na 2 dni.

Konkurs P. K. O.

W porozumieniu z Komendą Złotu — P. K. O. ustaliła i przeprowadzi na Zlocie konkurs z nagrodami w postaci ekwipunku harcerskiego, wyznaczając dla najoszczędniejszych drużyn złotych:

- 5 pierwszych nagród,
 - 5 drugich nagród,
 - 25 trzecich nagród.
1. Wszyscy członkowie drużyn złotych, nagrodzonych pierwszymi nagrodami otrzymają noże harcerskie (typu fińskiego).
2. Wszyscy członkowie drużyn złotych, nagrodzonych drugimi nagrodami, otrzymają: menażki aluminiowe.
3. Drużyny harcerskie, których członkowie wezmą udział w zlepkowych drużynach złotych, nagrodzonych trzecimi nagrodami, otrzymają kocioł obozowy z pokrywą.

Warunki konkursu.

1. W konkursie mogą wziąć udział wszystkie drużyny harcerskie męskie i żeńskie, będące na Zlocie w swoim własnym składzie lub w drużynie zlepkowych.
2. O przyznaniu nagród decydować będzie:
 - a) stosunek posiadanych przez członków drużyny złotowej do ogólnej ilości członków drużyny złotowej książeczek wkładkowych P.K.O.,
 - b) data otwarcia książeczek wkładkowych P. K. O. członków drużyn złotych;

c) znajomość członków drużyn złotych zasadniczych wiadomości z zakresu działalności P. K. O. oraz jej roli w gospodarstwie życia Państwa;

d) dotychczasowa działalność członków drużyny złotej wśród społeczeństwa w zakresie popularyzacji idei oszczędności i P. K. O. (w okresie obozów letnich, wśród kolegów, w kółku rodzinnym i t. p.).

3. W razie gdy dwie lub więcej drużyn złotych uzyska jednakową ilość punktów, o przyznaniu nagrody decydować będzie ogólna suma oszczędności złożonych na książeczkach wkładowych P. K. O. członków drużyn zlepkowych.

4. Zgłoszenie uczestnictwa w konkursie należy kierować do Ekspozytury P. K. O. na Złocie (dzielnica handlowa) do dnia 14 lipca 1935 r. podając ilość członków uczestnictwa w zlocie oraz ilość drużyn wchodzących w skład drużyny zlepkowej.

5. Konkurs rozpocznie się dnia 15 lipca 1935 r.

6. Rozstrzygnięcie konkursu i wręczenie nagród w Spale nastąpi w dniu 21 lipca b. r.

7. W skład Komisji Konkursowej wejdą przedstawiciele P. K. O. oraz przedstawiciele Harcerstwa.

8. O wyniku konkursu zostaną powiadomione wszystkie drużyny harcerskie męskie i żeńskie na terenie R. P.

Szczegóły przeprowadzenia konkursu zostaną podane w rozkazach Komendy Złotu i w „Wieściach Złotowych“.

Turniej „Szukamy się na Zlocie”

Turniej — to tysiąc i jedna przygoda, spotkania, tropienie, milion nieporozumień i łańcuch wesołych przyjaźni.

Turniej — to gra, w której się splączą setki harcerzy. Ta gra polega na tem (nareszcie można na czemś polegać...), że wszyscy chętni jej uczestnicy podzieleni zostaną na szczepy; a w szczepie każdy z jego członków wyszukać przyjaciół z tą samą odznaką, aby się z nimi połączyć we wspólnem tropieniu przeciwnego szczepu.

Lecz zacznijmy od początku:

1. Druh Jaś z Wołynia, druh Staś z Pomorza, czy druh (jaki?.....) ...Staś z Warszawy) albo cały zastęp wesołych Jasiów lub nawet cała Drużyna) siadają i piszą list, zaadresowany do redakcji jednego z pism harcerskich.

Ja, taki a taki z drużyny X-tej, lat mający ukończonych ygrek (nie odejmować sobie!) zgłaszam swój udział w Turnieju „Szukamy się na Zlocie“. Mój adres: tam a tam; a godło: Bury Niedźwiedź“: (Albo też: my, tacy a tacy, a o każdym z osobna wszystkie powyższe niedyskrecje).

2. Przed samym Złotem Bury Niedźwiedź znajdzie w piśmie, do którego posłał wyzwanie, swój piękny przydomek wśród członków npszej szczepu buddystów. I dowie się, że jego odznaka jest bransoleta, przyczepiona do paska, i że tropić ma szczep X.27.

Jeżeli Bury Niedźwiedź w wielkiej głowie nosi bystry umysł, a grubemi łapami działa spr-

wnie, — obmyśli, przygotowuje, sporządzi coś, czemu się ku wzajemnej przyjemności, a może i korzyści (ducha)... podzielić mógł z przyszłymi przyjaciółmi.

3. A po przyjeździe na Złot Bury Niedźwiedź szeroko będzie miał otwarte oczy i uszy. I szukać będzie swych przyjaciół z tą samą oznaką. Gdy znajdzie już czterech godnych siebie, lub więcej — lecz najwyżej ośmiu, prędko pobiegną do namiotu Wielkiego Mistrza Turnieju i tam zarejestrują się jako X-ty patrol szczepu buddystów. Posiada na wypisanej przez się legitymacji odcisk pieczęci Wielkiego Mistrza, otrzymają dla tajemniczych celów mapkę Rzeczypospolitej i zaczną od tej chwili działać dla dobra i chwały szczepu.

4. Zadaniem szczepu jest wytropienie, z jakich miejscowości i drużyn pochodzą członkowie szczepu X.27. POCO? Ba któż to w harcach pyta „co ja z tego będę miał?“, w harcach wiadomo, poco się ludzie poca: aby wygrać grę — pokazać co nasz szczep potrafi — zaprzyjaźnić się ze swym patrolem i aby..... zdobyć zaszczytną nagrodę. A zresztą, kto wie czy się taka wiadomość zgola niespodziewanie nie przyda?... któż wie..... co zamyśla Wielki, lecz krotochwilny, Mistrz wesołego Turnieju?

5. Gdy cały patrol, lub choćby jeden jego członek wytropi miejscowość i drużynę jakiegoś gościa z X.27, patrol na swej mapce zaznacza miejscowość cyferką kolejną, a na odwrocie mapki obok tejsze cyferki wpisuje nazwę.

Wten sposób upstrzy się mapka cyferkami miejscowości, a gdy się stanie już zupełnie

pstra, w dniu oznaczonym przez Gazetę Złotową złoży ją patrol w namiocie Mistrza Turnieju.

6. Wielki Mistrz z podmajstrzymi spiszą skrzętnie i sprawdzą wiadomości, a potem stawiać poczną szczepowi punkty za każdą wytropioną miejscowość. A tyle punktów każda miejscowość szczepowi przysporzy, na ilu mapkach się powtórzy, ile patroli o niej powzięło wiadomość.

Jeśli zatem Bury Niedźwiedź nie w smor-gońskiej akademji się kształcił, lecz rozum posiadał polityczny, pojmie szybko i objaśni patrolowi, że winni szukać jaknajszybciej szczepowych przyjaciół, aby wymienić między sobą nazwy wytropionych miejscowości: albowiem zyskuje na tem szczep i bliższym się staje tryumfu.

7. A gdy szczep (Wasz, bezwątpienia) zanuci w swem kole pieśń zwycięstwa, to sam.... słuchajcie, słuchajcie... i otwórzcie uszy, a przedtem oczy, aby wytropić Tego, nie mniej, nie więcej, tylko...., który udzieli Wam wspanialej i słodkiej nagrody.

8. Na Wielkim Wiecu Przyjaciół Turniejowych zbiorą się szczepy, X.27 pod rękę z Dobrolinem, a szczep Proroka ramię w ramię przy Okularnikach. Zapalą Ogień Pokoju i wzniosą Doniosły Okrzyk Przyjaciół. Opowiedzą najdziwniejsze z pośród doznanych w Turnieju przygód, awantur i nieporozumień. Gdy zaś minie pierwsza radość spotkania, staną się świadkami wielkiej Niespodzianki, na której widok zamilkną ich gardła i zbieleją oczy.

= Wszyscy po wszystko =

== do C. K. D. H.!

Centralna Komisja Z. H. P.

jest najtańszem źródłem
nabycia na Złocie:

ekwipunku harcerskiego, banderek
złotowych, fotografii, pocztówek i t. d.

U W A G A:

TRZY SKLEPY NA ZŁOCIE

- w dzielnicy handlowej
- przy moście na terenie Złotu Harcerok
- na terenie podobożu Chor. Warszawskiej Harcerzy

Wiadomości o właścicielu

Nazwisko i imię: *Wygumant Moraczewski*

Stopień: *Wynuradawca*

Uczestnik Jubileuszowego Złotu Harcerstwa
w Spale

Podobóz: *V*

Hufiec: *suwałski*

Drużyna: *Sigmy*

Zastęp: *Zubrow*

Funkcja na Złocie: *Nosiciel*

Stały przydział w Z. H. P.

Chorągiew: *białostocka*

Hufiec: *suwałski*

Drużyna: *im. J. Woźniowski w Sejnach*

Zastęp: _____

Funkcja: _____

Adres na Złocie: Jubileuszowy Złot Harcerzy

Podobóz *V* Hufiec _____ Drużyna _____

SPAŁA

Stały adres:

Dzienniczek

Co widziałem? Gdzie byłem? Co robiłem?

11.VII.35, czwartek

12.VII.35, piątek

13.VII.35, sobota

14.VII.35, niedziela

15.VII.35, poniedziałek

17.VII.35, środa

16.VII.35, wtorek

18.VII.35, czwartek

19.VII.35, piątek

21.VII.35, niedziela

20.VII.35, sobota

22.VII.35, poniedziałek

23.VII.35, wtorek

24.VII.35, środa

Gen. Robert Baden - Powell of Gillwel—twórca Skautingu i Naczelny Skaut Świata

HYMN SKAUTÓW CAŁEGO ŚWIATA

Słowa ang. i mel. Artur Payser
Przekład: Olga Małkowska

Dalej naprzód bracia skauci
Niech zabrzmie rażny śpiew
Otośmy tu zjednoczeni
Z różnych krajów, z różnych stref.
Ci z północnych przyszli lodów
Tamci z tropikalnych stron,
Ale wszystkich łączy jednej
Pieśni ton.

Bo skautowa nie braterstwa
Omotała cały świat,
Dzisiaj każdy skaut nam druhem,
Dzisiaj każdy skaut to brat.
Jedno prawo nas złączyło,
Jeden sztandar, jeden znak,
Jeden wódz nam wszystkim wskazał
Górny szlak.

POCZĄTKI SKAUTINGU W ŚWIECIE

Niektóre daty.

Pomiędzy rokiem 1880 a 1890 równocześnie mniej więcej Ernest Thompson Seton oraz Daniel Carter Beard, w Ameryce wśród młodzieży, Robert Baden-Powell wśród młodych żołnierzy angielskich w Indjach, zaczynają stosować elementy skautingu, a więc wywiady, życie obozowe, podchodzenie, tropienie — jako środki oddziaływania wychowawczego. W r. 1899 wychodzą Baden - Powella „Wskazówki do skautowania“ („Aids to scouting“), podręcznik wojskowy, który jednak szybko rozpowszechnia się wśród młodzieży szkolnej i zorganizowanej w „Brygadach chłopców“. W tym samym czasie w Mefekingu Edward Cecil, podkomendny Baden - Powella, tworzy oddział skautów-chłopców dla służby łączności i wywiadowczej. W r. 1902 Seton zakłada „pierwszy szczerp“ „Indjan Leśnych“ a w r. 1904 wydaje dla nich obszerny podręcznik.

Rozwój skautingu, jako systemu wychowawczego, rozpoczyna się jednak dopiero od roku 1907, w którym B. P. zorganizował pierwszy obóz skautowy na wyspie Brownsea (Braunsi).

W 1908 wychodzi „Scouting for Boys“.

W 1909 r. na pierwszy zlot skautowy staje przed królem Edwardem 1.000 skautów.

W 1912 wychodzi pierwszy żeński podręcznik skautowy.

W 1913 mamy początki „wilcząt“ i zlot w Birmingham (30.000, szereg reprezentacyj za-

granicznych, w tem polska), oraz I wielką wystawę skautową. Andrzej Małkowski otrzymuje od B. P. odznakę „za zasługę“.

W r. 1920. I Zlot Międzynarodowy w Londynie (Polska nie uczestniczy wobec wojny z Rosją sowiecką), I Konferencja Międzynarodowa i założenie Międzynarodowego Biura Skautowego.

W 1921 założenie światowego kwartalnika skautowego „Jamboree“.

W r. 1922 II Konferencja Międzynarodowa Skautek pod Nowym Yorkiem.

III Konferencja Międzynarodowa i II wielki zlot „Jamboree“ (Dżembori) w Kopenhadze.

W r. 1926 IV Konferencja Międzynarodowa w Kandersteg w Szwajcarii.

W r. 1929 III Dżembori w Arrowe Park pod Birkenhead, 56.000 uczestników. V Konferencja Międzynarodowa.

W r. 1931 VI Konferencja Międzynarodowa w Badenie pod Wiedniem.

W r. 1933. IV Dżembori w Gödöllö na Węgrzech. VII Konferencja Międzynarodowa. Do światowego Komitetu Skautowego wchodzi po raz pierwszy Polak, Dr. Tadeusz Strumiłło.

MIĘDZYNARODOWE BIURO SKAUTOWE

W Londynie jest centralnem biurem porozumiewawczem dla ruchu skautowego całego świata. Założone zostało w roku 1920. Każda organizacja skautowa, prowadząca pracę na zasadach Baden-Powella zarejestrowana jest w Biurze Między-

narodowym i płaci roczną składkę w zależności od liczebności. Biuro Międzynarodowe rejestruje organizacje skautowe poszczególnych państw, zbiera i rozsyła wiadomości o międzynarodowym życiu skautowym, wydaje kwartalnik międzynarodowy „Jamboree”, zwołuje Kongresy Międzynarodowe (każde państwo wysyła 6 delegatów) co dwa lata, oraz międzynarodowe Jamboree co cztery lata. Na czele Biura stoi honorowy Dyrektor Biura, wybierany przez Komitet Międzynarodowy wyłoniony przez kongresy. Pierwszy Dyrektor Mr. Hubert Martin do dnia dzisiejszego sprawuje tę funkcję. Naczelny Skaut Świata Gen. Robert Baden-Powell jest Przewodniczącym Komitetu Międzynarodowego.

Biuro skautów słowiańskich

Powstało w roku 1922, jako instytucja porozumiewawcza między czterema słowiańskimi organizacjami skautowymi: Polski, Czechosłowacji, Jugosławii i Bułgarii. Do roku 1933 organem jej był sekretariat i prezesura, które razem nigdy nie łączone, przechodziły kolejno do rąk poszczególnych zrzeszonych organizacji. Na Zlocie Międzynarodowym w Gödöllö zapoczątkowana została reforma Biura, prowadząca do większej centralizacji władz. Obecnie prezesem Biura jest woj. Grażyński. Przewodniczący Z. H. P.

ORGANIZACJE SKAUTOWE I ICH PRZEDSTAWICIELE NA ZLOCIE

AUSTRIA. Pfadfinder Oesterreichs (Wien) — ok. 5500 skautów. Na Zlocie będzie drużyna (20) skautów. Komendant: Fritz Tofler.

BELGJA. Baden - Powell Belgian Scouts (Antwerp i Boy Scouts de Belgique (Brussels) ok. 8.100 skautów. Będzie: Valentin Brifaut, Skaut Naczelny.

BULGARJA. (Sofja) ok. 2000 skautów. Będzie: Stefan Stojanoff.

CZECHOSŁOWACJA. Skauting czechosłowacki zorganizowany jest w „Svazu Junaku Skautu Republicy C. S. — Praha”. W skład Svazu wchodzi ogółem dziewięć organizacji skautowych. Svaz liczy 35000 członków. Na czele organizacji stoi przewodniczący min. Benesz. Na Zlot nasz przyjeżdża 400 skautów z Dr. Antonym Svojsikiem na czele. Obozują: podobóz VIII.

DANJA. Na terenie Danji działają dwie organizacje skautowe: Det Danske Spejderkorps (katolicka), oraz K. F. U. M. (YMCA) Spejderne i Danmark. Przyjeżdża zastęp skautów.

EGIPT. Egyptian Boy Scouts (Caire), liczy około 2500 członków. Zobaczymy na zlocie zastęp (6 osób).

ESTONJA. Organizacja liczy ok. 400 skautów i jest podzielona na 3 grupy (zuchy, harcerze i harcerki. Będzie Paul Kunsik (Podobóz V).

FRANCJA. Na terenie Francji istnieją trzy organizacje skautowe a mian.: Federation des Eclaireurs de France, Eclaireurs Unionistes de France, Scouts de France (Paris). Organem porozumiewawczym między trzema powyższymi organizacjami jest Bureau Interfederal du Scoutisme Français. Najsilniejszą spośród trzech wymienionych organizacji jest Scouts de France (katolicka) licząca ponad 40 tysięcy członków, obie pozostałe liczą po 15.000. Razem skauting

we Francji nie przekracza cyfry 75.000. Na czele organizacji stoją, Monsieur G. Bertier, Monsieur F. de Witt Guizot, Monsieur le General Guyot de Salins. Organizacja skautowa we Francji nie cieszy się specjalną popularnością. Bardzo ciekawą i szeroką akcją we wszystkich trzech organizacjach prowadzi społecznie nastawiony starszy skauting, , pracując wśród szerokich warstw robotniczych. Organizacje francuskie wydają łącznie około 12 pism skautowych. Przyjeżdża: Jacques Guerin Desjardins, Komendant, i inni.

HISZPANJA — przybędzie delegacja z kilku skautów.

INDJE WSCHODNIE — delegacja 7 skautów.

JUGOSŁAWJA. (Beograd). Savez Skauta Kraljewine Jugoslawie—jedyna org., skautowa w Jugosławji. Grupuje w swych szeregach młodzież męską i żeńską, serbską, kroacką, i słoweńską. Organizacja podzielona jest pod względem organizacyjnym na dziewięć żup (okręgów). Prawo stopnie skautowe i instruktorskie różnią się nieco od polskich — znać na nich duży wpływ metody angielskiej. Na Zlocie będzie 50 skautów Komendant inż. H. Vukelić.

LICHTENSTEIN. Będzie w Spale książę Emanuel Lichtenstein.

ŁOTWA. Latwijas Skutu (Riga). Liczy ponad 5000 członków. Organizacja Łotewska posiada odmienny nieco system pracy i odbiegające od polskich stopnie instruktorskie i skautowe. Na nasz Zlot przyjedzie 70 skautów. na czele z gen. Karlisem Goppersem, przewodniczącym organizacji.

NIGERJA (Afryka) — delegat Charles Croysdal.

NORWEGJA. Norsk Speidergutt Fortbund (Oslo) znajduje się pod wybitnym wpływem skautingu angielskiego, od początku przejmując metody i system pracy organizacji angielskiej. Na czele organizacji stoi Forbundstyre (rodzaj naszego Naczelnictwa), oraz Główna Kwaterna z lożona z trzech instruktorów, mieszkających w różnych częściach kraju. Praca skautów norweskich spowodu bardzo dużych odległości ośrodków od siebie i związanemi z tem trudnociami nosi specjalny charakter. Organizacja liczy około 14.000 członków. Pisma oficjalne istnieją dwa: Speideren i Lederen. Naczelnikiem skautów norweskich jest H. Moller-Gasmann. Do Polski przyjedzie prof. Raguvold Iversen i zastęp skautów.

ROSJA. — Emigracja. W ośrodkach, gdzie istnieją większe skupienia emigracji politycznej rosyjskiej oraz w ośrodkach, gdzie mieszka stale pewna ilość Rosjan, istnieją t. zw. drużyny emigracyjne, drużyny rosyjskie. — Istnieją w Estonji, na Łotwie, w Polsce i innych państwach, większe liczbowo są w Czechosłowacji, Francji, Stanach Zjednoczonych i Anglii. W Stanach Zjednoczonych (N. York) przebywa stale Skaut Naczelny org., w Londynie Komisarz Międzynarodowy. Przyjeżdża Maksim Agapow Taganski.

RUMUNJA. „Asociata Cercetasi Romaniei“ (Bucarest) liczy ponad 20.000 członków. Organizacja pod względem wieku dzieli się na dwie grupy, starszych i młodszych. Grupy te pracują na podstawie odrębnych programów. Protektorem organizacji jest Król Karol. Skauting ru-

muński cieszy się pełnem poparciem władz państwowych. Organem organizacji jest „Cercetasul“. Przyjeżdża 300 skautów pod wodzą płk. U. Simboteanu.

STANY ZJEDNOCZONE A. P. Boy Scouts of America jest najliczniejszą organizacją skautową na świecie liczy obecnie 1.100.000 członków. Na czele organizacji stoi James West. Pisma: „Boys Life“, „Scouting“. Przyjeżdża: drużyna 30 skautów Polaków pod amerykańskim sztandarem.

SZWAJCARJA. Federaton des Eclaireurs Suisses (Berne) około 8.950 skautów Przyjedzie Rémy Gallet i zastęp skautów.

WIELKA BRYTANJA. The Boy Scouts Association (London) liczy obecnie wraz z kolonjami około 800.000 skautów. Prezesem jest brat Króla książe Connaught. Organizacja skautowa w Anglii cieszy się dużą popularnością i jako instytucja specjalnie dla państwa pożyteczna zapisana jest na t. zw. kartę królewską. Skauting angielski jest prototypem wszystkich organizacji skautowych świata. Organem oficjalnym dla chłopców jest The Scout założony w 1908 r. przez Baden-Powella. Dla instruktorów istnieje The Scouter.

Na czele organizacji stoi Główna Kwaterna Imperjalna. Skautem Naczelnym jest Naczelny Skaut Świata Gen. Robert Baden-Powell.

Przyjeżdża 20 skautów. Komendant: cpt. Malcolm Stoddart Scott.

KONFERENCJI Skautów Esperantystów, jaka się odbędzie w czasie Zlotu, przewodniczyć będzie Norman Booth.

„Czuwaj“ w różnych językach.

Anglja: Be prepared;
Austrja II.: Gut Pfad;
Austrja I.: Seit bereit;
Belgja: Toujours prêt;
Czechosłowacja: Bud pripraven;
Danja: Vaer beredt;
Estonja: Ole valmis;
Francja: Sois prêt;
Holandja: Waakt;
Jugosławja: Budi spreman;
Łotwa: Esi modrs;
Norwegja: Vaer beredt;
Rumunja: Sanatate;
Szwajcarja: Allzeit bereit;
Szwecja: Vaer redo;
Węgry: Jo munkát.

K J O S K
W E D L A

w dzielnicy handlowej Zlotu
poleca znane ze swej dobroci

C Z E K O L A D Y
K A R M E L K I
B I S Z K O P T Y

C e n y
fabryczne

HARCERZE POZA GRANICAMI KRAJU

Ilość harcerzy i harcerek polskich zagranicą, wykazuje stały wzrost, i dosięga obecnie liczbą 70000. Żadna polska organizacja młodzieżowa poza granicami kraju nie może poszczycić się taką ilością członków.

Praca harcerska poza granicami kraju ma na celu nawiązanie najściślejszej łączności kulturalnej młodzieży wychodźczej z Polską, oraz utrwalenie w tej młodzieży poczucia szacunku dla Państwa Polskiego.

Praca harcerska na poszczególnych terenach zagranicznych zachowuje własną odrębność organizacyjną, wytwarza własne, miejscowe zespoły kierownicze.

Praca harcerska poza granicami R. P. nie daje się ujmować w schematy, jest to praca żywa, odmienna w każdym środowisku.

ARGENTYNA. Czynione są próby zorganizowania polskich drużyn harcerskich.

AUSTRJA. W 1933 powstała w Wiedniu drużyna harcerek skupiająca 15 dziewcząt i drużyna harcerzy — 25 chłopców.

BELGJA. Praca harcerska rozpoczęła się w 1931 r. Istnieje tu 16 drużyn, liczących 333 chłopców i 9 drużyn harcerek z 170 dziewczętami

BRAZYLJA. Organizacja drużyn harcerskich jest na pomyślnych torach.

CHINY. W 1917 r. powstała we Władywostoku drużyna morska, której członkowie wkrótce podążyli do szeregów odradzającego się Państwa Polskiego. Od 1918 r. istnieje drużyna koedukacyjna w Charbinie. Tu również odczuwa się brak sił instruktorskich, które zapewniłyby ciągłość pracy.

CZECHOSŁOWACJA. Pierwszą drużynę harcerską w Czechosłowacji założył w 1912 r. dh. Roman Pollak (obecny profesor uniwersytetu w Poznaniu) przy gimnazjum polskim w Orłowej; pierwsza drużyna harcerek powstała w 1916 r. również w Orłowej. Praca w czasie wojny była trudna, ale nie zanikała. Bezpośrednio po wojnie na przeszkodzie rozwojowi stał brak podstaw prawnych organizacji, ale od chwili zalegalizowania Harcerstwa Polskiego w Czechosłowacji w końcu 1924 r. robota ruszyła naprzód i dziś Harcerstwo Polskie w Czechosłowacji może poszczycić się nie tylko pokaźnym stanem liczebnym, ale i wysokim poziomem prac. Środowiska harcerskie koncentrują się na Śląsku Cieszyńskim i na Morawach. Obecnie liczą one: hufców harcerzy 6 i harcerek 5; drużyn i gromad harcerzy 57 i zuchów 18; harcerek 22 i zuchów 9; członków: harcerzy i zuchów około 2002, harcerek i zuchów około 700.

DANJA. Do zorganizowania drużyn harcerskich przystąpiono w 1932 r. Powstały drużyny harcerzy: w Maribo i w Nykobing F., oraz drużyna harcerek w Naskov.

ESTONJA. W roku 1934 powstały w Tallinie drużyna harcerek i drużyna harcerzy.

FRANCJA. Harcerstwo Polskie we Francji jest samodzielną organizacją zalegalizowaną przez władze państwowe. Komenda jego w Paryżu jest również zwierzchnikiem drużyn polskich w Belgii i Holandji. Organizacyjnie teren Francji podzielony jest na 4 okręgi (z tego 2 są jeszcze w stadium organizacji). Drużyny: harcerzy 110, — harcerek 73, członków: harcerzy 3200, harcerek 1800.

HOLANDJA. W 1934 r. powstała drużyna harcerek i drużyna harcerzy.

JUGOSŁAWJA. W roku 1934 powstała w Belgradzie polska drużyna koedukacyjna.

KANADA. Kilkakrotnie czyniono próby zorganizowania polskich drużyn, jednak wobec braku sił instruktorskich praca nie okrzepła. Obecnie istnieją dwie drużyny w Winnipeg.

ŁOTWA. Najstarszą drużyną nietylko harcerską, ale i skautową na Łotwie jest drużyna im. 1918 r. Obecnie w ramach skautowej organizacji łotewskiej istnieje 12 drużyn męskich i w nich 360 harcerzy, i 137 suchów oraz 23 drużyn i gromad żeńskich, a w nich 440 harcerek i 128 suchów. Główne środowiska harcerskie, to Ryga

i Dyneburg, a wokół nich skupia się kilka mniejszych.

NIEMCY. Pracę harcerską zainicjował w 1912 r. bawiący na studjach w Berlinie dh. Tadeusz Strumiłło. Jednak pierwsze drużyny nie utrzymały się dłuższy czas. Obecnie najstarszą drużyną jest drużyna im. Zawiszy Czarnego w Berlinie, założona w 1918 r. Harcerstwo Polskie jest odrębną organizacją. Obecnie liczy ono 3 hufce i 12 środowisk samodzielnych: drużyny harcerzy 21, harcerek 9, koedukacyjnych 3, gromad suchów 5; ilość młodzieży: harcerzy 409, suchów 100, harcerek 197, suchów 50 członków K. P. H. — 160.

RUMUNJA. Początki pracy harcerskiej w Czerniowcach sięgają 1914 r., ale na dobre rozpoczęła się w 1918 roku, choć i później były jeszcze małe przerwy w pracy. Obecnie pracują 3 drużyny harcerzy skupiające 153 chłopców i 2 drużyny harcerek z 172 dziewczętami.

STANY ZJEDNOCZONE. Najliczniejsze ale i nieskonsolidowane jest Harcerstwo polskie w Stanach Zjednoczonych.

Od roku 1911 powstawały drużyny polskie w organizacji skautowej amerykańskiej, głównie w Buffalo. W 1933 r. było 28 drużyn męskich i 1020 skautów oraz 3 drużyny żeńskie i 80 skautek. Kierownikiem ich jest dh. Leonard Gabryelewicz.

Drużyny sokolo-harcerskie zaczęły powstawać w 1913 r. przez pewien okres w latach 1915/16, wniósł w nie wiele ożywienia, bawiący wówczas w U. S. A., ś. p. dh. Andrzej Malkowski.

Obecnie drużyn tych jest około 85 z 800 członkami. Kierownikiem ich jest dh. Mieczysław Wasilewski.

Harcerstwo Związku Narodowego Polskiego powstało w 1932 r. z inicjatywy p. Jana Romaszewicza — prezesa Z. N. P. Prowadzone jest z wielkim rozmachem i obecnie liczy 1500 drużyn, a w nich około 50.000 młodzieży polskiej. Naczelnym Harcmistrzem jest dh. Stanisław Kołodziejczyk.

WĘGRY. Zlot w Gödöllö był pobudką do zorganizowania drużyn w Budapeszcie. Obecnie istnieją tam 3 drużyny harcerek i 3 drużyny harcerzy.

Oznaka zlotowa.

CO O POLSCE WIEDZIEĆ NALEŻY

Polska jest jednym z największych państw w Europie. Pomijając Rosję, pod względem powierzchni ustępuje tylko Francji, Hiszpanji, Niemcom i Szwecji, zaś co do liczby ludności ustępuje tylko Niemcom, Francji i Włochom.

Obszar Polski wynosi 389 tysięcy km. kw., ludność 32 miliony mieszkańców.

Ze wszystkich stron Polska otoczona jest sąsiadami i granice lądowe Polski po Niemczech są najdłuższymi w Europie, morskie zaś granice są bardzo mizerne, najmniejsze w Europie i na 1 km. granicy morskiej przypada blisko 3 tysiące km. kw. powierzchni, podczas gdy Niemcy mają 272 km., Francja 193 km. kw. na 1 km. granicy morskiej. To też dla ewentualnej obrony swych granic Polska utrzymuje armję, złożoną z 270 tysięcy oficerów i żołnierzy, za którą stoi cały naród.

Według struktury gospodarczej Polska jest krajem rolniczo - przemysłowym. Prawie ½ ludności Polski zajmuje się rolnictwem i leśnictwem, pozostali zatrudnieni są w przemyśle, handlu i w innych zawodach.

Przemysł Polski, bardzo młody, bo przez pięćdziesiąt lat zaniębany przez państwa zabor-

Aby dobrze
zapamiętać
wszystkie
wydarzenia
Złotu
fotografuj
wszystko,
co Cię
otacza!

**W Dzielnicy Handlowej
w kiosku „KODAK”**

dostaniesz wszystkie przybory fotograficzne „Kodak” po niskich cenach.

Możesz tam również wypożyczyć aparat fotograficzny lub amatorski kinematograficzny, jeśli zaniedbałeś zaopatrzyć się weń przed wyjazdem na Złot.

Najpewniejszy pamiętnik ważnych i miłych chwil życia — to zdjęcia „KODAK”!

— Laboratorium Foto na miejscu.

cze, które przemocą zajęły obszar Polski, w ciągu lat 15 niepodległości stanął na wysokim poziomie rozwoju.

Największymi bogactwami kopalnianymi w Polsce są węgiel i cynk. Produkcja węgla kamiennego w Polsce stoi na szóstym miejscu w świecie i wynosi około 40 milionów tonn rocznie, z czego 4 część wywożona jest zagranicę. Produkcja cynku w Polsce stoi na 3 miejscu w świecie po Stanach Zjednoczonych i Belgji i wynosi około 150 tys. tonn rocznie.

Głównymi artykułami wywozu z Polski są produkty spożywcze, drzewo, węgiel, metale, i wyroby z metali. Handel zagraniczny Polski od szeregu lat daje nadwyżkę wywozu nad przywozem.

Głównymi drogami eksportu Polski są porty morskie Gdynia i Gdańsk, przez które wywozi się przeszło 70% towarów zagranicę. Porty te stale się rozwijają i mimo skureczenia się handlu zagranicznego ruch przez porty wzrasta z roku na rok. Gdynia, port wybudowany w okresie ostatnich dwunastu lat, jest największym portem na morzu bałtyckim.

Kryzys gospodarczy nawiedził Polskę równo jak i wszystkie inne kraje świata. Polska jednakowoż jako jednostka gospodarcza wykazuje wielką odporność. Sytuacja finansowa Polski przedstawia się pomyślnie. Złoty polski jest walutą stałą dobrze zabezpieczoną, nieulegającą wahaniom kursowym. Banki w Polsce, mimo uszczuplonych operacyj, cieszą się zaufaniem społeczeństwa i upadłości banków nie mają miejsca. Oszczędności, mimo kryzysu wzrastają. Za-

dłużenie państwa wobec zagranicy jest nieznaczne, i w porównaniu do innych większych państw Europy jest najmniejsze.

Bezrobocie jest mniejszą klęską, niż w szeregu innych państw, gdyż stanowi 220 tysięcy osób zarejestrowanych, poszukujących pracy.

Oświata w Polsce stale się rozwija. Polska posiada około 30 tysięcy szkół powszechnych, przeszło 2 tysiące gimnazjów, szkół zawodowych i seminarjów nauczycielskich, 22 szkoły akademickie. Do szkół uczęszcza prawie 5 milionów młodzieży.

Dorobek Polski w okresie 17-letniej niepodległości, wywalczonej przez cały naród, jest bardzo wielki. Polska idzie stale naprzód ku rozbudowie i ekspansji gospodarczej. Polska w przyszłości ma szansę wielkiego powodzenia.

Warszawa

Dworce kolejowe

Główny, na rogu ul. Marszałkowskiej i Al. Jerozolimskich, z którego odchodzą pociągi we wszystkich kierunkach (Dojazd tramwajami: 3, 7, 11, 12, 14, 16, 17, 18; 19; 25; 0; P; M; autobusem C; w nocy tramwajami 10 i 20.

Gdański, na Placu Broni, z którego odchodzą pociągi osobowe w kierunku Mławy, Grudziądza, i nad morze. (Dojazd tramwajami: 4, 14, 15, 17).

Wileński, na Pradze, przy ul. Targowej, z którego odchodzą pociągi w kierunku Łomży,

Grodna, Wilna. (Dojazd tramwajami: 4, 5, 6, 18, 21, 23, 25; M;).

Wschodni, w Pradze, przy ul. Kijowskiej. (Dojazd tramwajami: 4, 5, 7, 12, 23).

Co zwiedzić w Warszawie

Rynek Starego Miasta, Katedra św. Jana, Zamek Królewski, Przedmieście Praga, kość. św. Florjana, Ogród Zool. Kościoły Wizytek i św. Krzyża, Muzeum Wojska, Muzeum Narodowe, Al. Trzeciego Maja 13, Pałac w Łazienkach, pomnik Chopina, Al. Szucha, Ogród Botaniczny, Park Ujazdowski, Sejm, Wystawa obrazów w Zachęcie, Instytut Propagandy Sztuki, Mogiła Nieznanego Żołnierza, Krakowskie Przedmieście, Żolibórz, Bielany. Ulica Karowa, ślimakiem do Wybrzeża Kościuszkiego, Pomnik Dowborczyków, most Kierbedzia, Nowym Zjazdem do Muzeum Przemysłu i Rolnictwa, Cytadela, Park Traugutta, Powązki, Dzielnice południowe.

Muzea i wystawy

Muzeum Wojska. Al. 3-go Maja 13, tel. 9.10.03 otwarte codziennie oprócz pon. od 11 — 15.

Muzeum Narodowe, Al. 3-go Maja 13, tel. 9-26.94, otwarte codziennie prócz niedziel-ków od 11 — 15.

Muzeum Przemysłu i Techniki, ul. Tamka 9, tel. 2-98-84, oraz Muzeum Etnograficzne i Mineralogiczne, Krak. Przedmieście 66. Otwarte

codziennie w godz. od 10 do 2 p. p., tel. 6-38-10.

Muzeum Rzemiosł i Sztuki Stosowanej.
Chmielna 52, otwarte w dni powszednie od 10 do 15, w niedzielę i święta od 10 do 13, tel. 673-38.

Muzeum Zoologiczne, Krak. Przedmieście 26/28, w gmachu Uniwersytetu, otwarte w niedzielę, od 10 do 13 i czwartki od 10 do 14, tel. 225-27.

Muzeum Anatomiczne, Chałubińskiego 5, dostępne tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia w Uniwersytecie Krak. Przedmieście 26/28.

Muzeum Kolejowe, N. Zjazd 1, tel. 290-77, otwarte w niedzielę, wtorki i czwartki, od godz. 10 do 16.

Muzeum im. Bersona, Grzybowska 26, otwarte codziennie w godzinach od 10 do 16.

Muzeum Oświaty i Wychowania, Hoża 88, Muzeum Państwowe Archeologiczne, Agrikola 9, tel. 9-49-45, otwarte we wtorki, środy, czwartki i piątki od 10—14.

Muzeum Pedagogiczne, Jezuicka 4, telefon 582-61, dostępne po uprzednim porozumieniu się z Dyrekcją.

Muzeum Poczty i Telegrafów, Poznańska 29, tel. 9-76-90; dostępne po uprzednim porozumieniu się z Dyrekcją.

Muzeum Policji Państwowej, N. Świat 67, otwarte w niedzielę i czwartki od 11 do 14, telefon 679-26.

Wystawa Tow. Zachęty Sztuk Pięknych, Królewska 17, otwarta codziennie od rana do zmierzchu.

Wystawa Starożytności, Krak. Przedmieście 30, otwarta codziennie od 10 do 17.

Salon Tow. Artystycznego, Wierzbowa 5, otwarty w ciągu całego dnia.

Salon Sztuki Czesława Garlińskiego, Mazowiecka 16, otwarty w ciągu całego dnia.

Salon Sztuki Związku Zawodowego Artystów Polskich, Marszałkowska 69, otwarty w ciągu całego dnia.

Salon Instytutu Propagandy Sztuki, Królewska 13, tel. 240-10, otwarty w ciągu całego dnia.

Pogotowie ratunkowe.

Doraźna pomoc lekarska, Leszno 58, tel. 11-69-00; filja doraźnej pomocy lekarskiej, Hoża 60, tel. 11-03-69; Pogotowie Lek. Ubezpiec. Społ., Solec 93, tel. 220-05; Pogotowie prywatne, Marszałkowska 86, tel. 555-55; Pogotowie prywatne, Marszałkowska 77, tel. 875-75.

Biurowiska w Warszawie — Senatorska 16, Ratusz.

Poczta i telegraf

Centrala: Plac Napoleona 8.

Rozmównica Międzyzmiastowa: Plac Napoleona 6.

Biura podróży

Polskie Biuro Podróży „Orbis“ — Centrala, Ossolińskich 8, nadto Oddziały: Marszałkowska 98, Wierzbowa 11, Marszałkowska 153, Nalewki 8, Królewska 10.

Międzyn. T-wo Wagonów Syp. „Wagons-Lits, Cooc“ — Krakowskie Przedmieście 42 (Hotel Bristol).

Instytucje harcerskie

Naczelnictwo Z. H. P.; Główne Kwatery—
Myśliwiecka 3,5, tel. 583-25, 583-23.

Komenda Chor. Warszawskiej — Zielna
35, m. 9, tel. 501-20.

Centralna Komisja Dostaw Harcerskich
(CKDH) — Traugutta 2.

Tramwaje, dorożki samochodowe, telefony
Tramwaje: bilet normalny dzienny — 20 gr.,
nocny — 40 gr. Taksówki: za 1-szy kilometr —
1 zł., za każde dalsze 444 mtr. — 20 gr. Za cze-
kanie za każde 3 min. — 20 gr. Jednorazowa roz-
mowa telefoniczna — 20 gr.

H A R C E R Z E !

Licząc przede wszystkim na samych siebie
Oszczędnością i pracą własną dojdziecie do dobrobytu
OSZCZĘDNOŚCI LOKUCJE
w Szkolnych Kasach Oszczędności przy

KOMUNALNEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI K. K. O. m. st. WARSZAWY

Traugutta 5, Bielańska 8, Targowa 65.

BEZPIECZEŃSTWO.

TAJEMNICA. KORZYŚĆ.

Stan wkładów oszczędn. i lokat na dz. 1.VI.1935 r.

ZŁ. 101.152.752,93

ROZKŁAD JAZDY POCIĄGÓW OSOBOWYCH TOMASZÓW — SPAŁA i z powrotem

8 — 23 lipca 1935

Koluszki 0		3.03	9.12	16.03		19.00
Skarżysko 0		5.29		15.25		19.41

5513*) 515 519 523 529*) 527

Tomaszów 0	5.50	7.45	10.21	17.39	18.36	23.40
Spała p	6.10	8.03	10.39	17.57	18.56	23.58

*) poc. specjalny dla wycieczek harc. Spała-Opczno
i z powrotem kursuje od 15 — 23 lipca.

z powrotem

512 528*) 518 522 5592 524**) 526***)
Pr*

Spała 0	0.27	7.05	9.28	16.15	19.47	20.15	21.15
Tomaszów p	0.48	7.28	9.49	16.36	20.10	20.36	21.36

z powrotem
512 528*) 518 522 524**) 526***)

Koluszki p		8.26	11.10	18.12	21.25	
Łódź p		8.59	12.19	19.33	22.01	23.05
Warszawa p		10.40	12.45	20.25	23.02	
Skarżysko p	6.07			19.10	1.06	

*) pociąg specjalny dla wycieczek harc. Spała — Opoczno i z powrotem kursuje 15 — 23 lipca.

**) poc. Nr. 524 kursuje od 13 do 23 lipca bezpośrednio do Koluszek.

***) poc. Nr. 526 kursuje 8 — 12 lipca.

SKOROWIDZ TREŚCI

Wstęp	str.
Spała	3
Przyrzeczenie i prawo harc.	6
Dwziestopięciolecie Harcerstwa	8
Z. H. P. — Władze i liczebność	9
Komenda Złotu, współpracownicy	15
Komendy Podobozów	17
Oznaki funkcyjne	24
Program Złotu	29
Ramowy rozkład dnia	30
Harce — regulamin	32
Technika	33
Plan harców	35
Bieg harcerski	36
Wycieczki zastępów	43
Harce z obozownictwa	46
Harce wodne	57
Ogniska i pokazy	60
	62

O czym każdy na Zlocie wiedzieć powinien 71

Alkohol, auta, bank, cisza nocna, elektryczność, film, fotografowanie, gazety, handel, hotele, kąpiel, kino, kucharze, łączność, maszt główny, ogniska, orkiestry, P. K. O., poczta, policja, psy, publiczność, transmisje radiowe, restauracje, służba zdrowia, sygnały, szkło, śmiecie, tytoń, ubikacje, wodociągi, wypadki, wystawa, zamiany, zieleń i kwiaty, znaczek złotowy, zwierzyzna, żmije.	
Co zrobiono dla Złotu?	85
Sprawy żywnościowe	85
Jadłospis	86
Konkurs P. K. O.	89
Turniej „Szukamy się na Zlocie“	91
Wiadomości o właścicielu	95
Dzienniczek uczestnika	96
Hymn skautów całego świata	103
Początki skautingu w świecie	104
Międzynarodowe Biuro Skautowe	105
Organizacje skautowe i ich przedstawiciele na Zlocie	106
„Czuwaj“ w różnych językach	111
Harcerze poza granicami kraju	112
Oznaka złotowa	116
Co o Polsce wiedzieć należy	118
Warszawa — informacje	120
Rozkład jazdy pociągów	125
Skorowidz treści	126
Znaki orientacyjne i policyjno - drogowe	128
Uzupełnienie do str. 19: Komendant Podobozu Dawnych Harcerzy: kpt. Teodor Tukalski.	
Przy opracowaniu „Przewodnika“ korzystano z wydawnictw: St. Sedlaczka: „Drogowskaz harcerski“ i E. Zielińskiego: „Almanach harcerza“.	

Legenda

Znaki policyjno-drogowe

a) postój samochodów (park)	f) przejazd samochodów wzbroniony
b) kierunek jazdy	g) przejazd samochodów ciężar. wzbroniony
c) przejazd zamknięty	h) szybkość maxym. 30 km./godz.
d) postój zakazany	
e) punkt sanitarny	

Znaki orientacyjne: (wskazują kierunek)

1. wystawa	24. sztywisko
2. teatr	25. harce
3. kąpielisko	26. ogniska i pokazy
4. wymiana pieniędzy	27. harce z ratownictwa i pionierki
5. telefon	28. „ z terenoznawstwa
6. poczta	29. „ z łączności
7. policja	30. bieg harcerski z-pów starszych
8. straż ogniowa	30a. bieg harcerski z-pów młodszych (kolor sylwetki żółty)
9. cukiernia	31. podobozy
10. restauracja	32. obóz wodny (wzgl. przystań)
11. C. K. D. H.	33. woda do picia
12. atelier fotograficzne	34. Łotysze
13. krawiec	35. Austriacy
14. szewc	36. Węgrzy
15. fryzjer	37. Francuzi
16. wyroby tytoniowe	38. Anglicy
17. szpital	39. Rumuni
18. WC	40. Cześci
19. wycieczki	
20. do Obozu Harcerzek	
21. pociąg	
22. autobus	
23. park samoch.	

JUBILEUSZOWY ZŁOT HARCERSTWA POLSKIEGO W SPALE

Podobozy Harcerek

1 Mazowsze	8 Lublin
2 Polesie	9 Łódź
3 Wołyń	10 Śląsk
4 Wilno	11 Kielce
5 Warszawa	12 Poznań
6 Białystok.	13 Pomorze
7 Kraków	14 Lwów

Podobozy Harcerzy.

I Warszawa
II Kraków i Kielce
III Śląsk i Zagłębie
IV Lwów i Wołyń
V Wilno Polesie Białystok
VI Mazowsze Łódź
VII Lublin Radom
VIII Poznań Pomorze

Oznaczenia.

P.	Rezydencja Prezydenta Rzplitej.
K.	Komenda Złotu Harcerzy
D.	Dzielnica Handlowa
H.	Hotele
S.	Strzelnica
L.	Stadjon
A.	Szpital
C.	Stacja kolejowa
p.	Poczta
a.	Park samochodowy
k.	Kąpielisko.

SKALA 1 : 25000

